à mon cher et excellent Maître
 Monsieur le Professeur Brouardel
hommages respectueux
Minovici

UN CAZ

DE

Nebunie morală

ÎNAINTEA JUSTIȚIEĬ

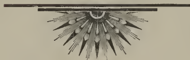
DE

Doctorul M. Minovici

Medic Legist

> «C'est un axiome de droit moderne que chaque fois que la cause a juger comporte un coté scientifique la magistrature ne peut se prononcer que d'après l'avis des hommes de science seuls competents... ».
>
> (Barbier, ancien premier président de la Cour de Cassation. Congrès de medecine mentale 1889).

BUCURESCI

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE ŞI EDITURĂ „MINERVA"
FILIP, MOROIANU, POPOVICI ŞI TĂLĂŞESCU
6, Strada Regală, 6
1899

UN CAS DE NEBUNIE MORALĂ INAINTEA JUSTIŢIEĬ

DE

DOCTORUL M. MINOVICĬ

MEDIC LEGIST

«C'est un axiome de droit moderne que chaque fois que la cause a juger comporte un coté scientifique la magistrature ne peut se prononcer que d'après l'avis des hommes de science seuls competents...»

(BARBIER, *ancien premier président de la Cour de Cassation. Congrès de Médecine mentale 1889*).

Sunt doĭ anĭ şi jumĕtate de când o afacere sensaţională a preocupat întreaga nóstră societate şi ambarasat întreaga nóstră magistratură atât prin raritatea faptelor imputate cât şi prin discuţiunile la care a dat nascere cestiunea responsabilităţeĭ autoruluĭ faptuluĭ imputat.

Istoria acestuĭ fapt este prea próspătă în memoria tutulor pentru a o descrie cu tóte detaliile eĭ, şi nu acesta este scopul ce urmărim în scrierea de faţă. Cu tóte acestea pentru a ajunge la conclusiunile ce voim să tragem din acéstă expunere, vom resuma voluminosul dosar al cauzeĭ, extrăgênd din el numaĭ punctele principale.

Iată pe scurt istoricul acesteĭ afacerĭ: Intr'o seară de vară a anuluĭ 1896 un tînăr student pândeşte pe şoseaua Kiselef pe o domnişóră şi cu ajutorul unuĭ tampon de vată muiată în acid sulfuric o unge pe obraz. Acest fapt constituind o crimă autorul a fost deferit justiţieĭ. Judecat şi condamnat la 2 anĭ închisóre corecţională şi la 3000 leĭ amendă şi despăgubirĭ. In timpul când condamnatul voia să facă apel, el maĭ comite încă un delict, acela de a lovi pe un înalt magistrat pe care îl chemase pentru a'ĭ comunica ceva. Faptul de ultragiŭ cu lovire fiind grav, el a fost din nou dat judecăţeĭ şi condamnat la 5 anĭ închisoare şi 5 anĭ de interdicţie.

In timpul apeluluĭ, apărarea convinsă că clientul sĕŭ este un alienat, cere Curțeĭ de Apel, unde procesul era pendinte — numirea uneĭ comisiunĭ medicale : care a fost compusă din Profesorĭ Suțu, Buicliu și subsemnatul.

Procesul s'a amînat după cererea nóstră până la depunerea raportuluĭ, care raport conchidea la iresponsabilitate.

Curtea ținênd compt de concluziunea nóstră achită pe prevenit pentru ultragiŭ cu lovire și rĕmâne însă condamnat pentru cel d'întâĭ fapt, adică pentru rănire, el renunțînd la apel.

Condamnatul îșĭ face pedeapsa de 2 anĭ și plătește amenda și în Ianuarie trecut expirânduĭ termenul pedepseĭ a fost pus în libertate.

De sigur cine citește acéstă afacere i se pare faptul paradoxal și așa și este.

Cum acelaș individ în acelaș timp recunoscut ca culpabil responsabil și condamnat și tot acelaș individ recunoscut ca iresponsabil și achitat pe baza unuĭ raport medical care 'l declara iresponsabil și periculos societățeĭ.

Care să fi fost cauzele acesteĭ încurcăturĭ, căcĭ nu o putem numi alt-fel.

Ele aŭ fost multiple.

Maĭ întâiŭ nedomirirea ce a domnit și domnește încă în spiritul multor magistrațĭ și ómenĭ particularĭ, cum că autorul criminal nu ar fi iresponsabil și că noĭ medicii, avem darul de a găsi în fie-care prevenit un alienat și de a ne plăti cuvinte pentru a desemna un fel de bólă mintală ne maĭ audită pênă astădĭ pentru că bóla mintală de care pretindem că condamnatul este atins nu presintă nicĭ un simptom care să denote vre-o turburare în funcțiunile creeruluĭ sĕŭ, ba din contra că el s'ar găsi într'o stare de luciditate de spirit, ireprosabilă, ba chiar superióră, fapt care a contribuit la prima luĭ condamnare.

A doua cauză a fost marea lacună, care există în codul nostru, care este mut în ceea ce privesce, ce trebue făcut cu un criminal alienat achitat precum și faptul că în materie corecțională nu se admite revizuirea.

Și a treia cauză a fost defectuósa organizare a ospiciilor de alienațĭ și a penitenciarelor unde nu există cartiere pentru alienațĭ criminalĭ saŭ criminalĭ alienațĭ, unde să pótă fi, bine păzițĭ, ca să nu evadeze și să li se dea îngrijirile necesare.

Mĕ voiŭ ocupa maĭ la urmă puțin de aceste din urmă doue cauze, căcĭ pe noĭ ne preocupă maĭ mult prima cauză și pe care ținem să o punem în evidență.

Ast-fel condamnatul în timp de doĭ anĭ, s'a plimbat prin diferite

penitenciare şi ospiciurĭ de alienaţĭ în loc ca să se ţină într'un mod permanent într'un ospiciŭ. Ear ceva maĭ grav, la expirarea pedepseĭ ne-am agitat mult pênă să dăm o soluţiune liberăreĭ luĭ. Şi graţie numaĭ cauzelor numĕrate maĭ sus am fost forţaţĭ să redăm libertatea alienatuluĭ nostru fără să fie din noŭ examinat de medicĭ dupĕ cum trebuia şi s'a preferit să i se dea drumul desfidênd concluziunile raportuluĭ nostru de care ceĭ în drept eraŭ obligaţĭ se ţină seamă.

Plecând de la aceste cauze ceĭ în drept şi-aŭ zis : Condamnatul tot trebue să stea închis chiar daca ar fi nebun şi maĭ bine să-l ţinem sub regimul penitenciar în fiare de oare-ce noĭ nu credem că este nebun şi afară de aceasta în ospiciŭ nu se poate ţine căcĭ sunt rĕŭ organizate. Dar aceasta nu este tot una pin punctul de vedere legal şi social.

Dacă condamnatul este declarat iresponsabil şi periculos societăţiĭ el trebue să fie închis într'un azil de alienaţĭ, iar nu în penitenciar.

Dar ce se întêmplă în timpul deţinereĭ sale? El comite maĭ multe fapte dezordonate în penitenciar, ba chiar evadează într'un mod fórte şiret şi în urma acestor dezordine ce producea în penitenciarul Văcărescĭ, el este transferat într'alt penitenciar la Galaţĭ, unde dând nascere la aceleaşĭ dezordine şi turburărĭ mintale, cercând chiar a se sinucide şi a'şĭ scóte un ochiŭ cu furculiţa, este supus examinăreĭ uneĭ comisiunĭ medicale, care îl recunosc ca şi noĭ, alienat şi ca atare să fie deţinut într'un ospiciŭ.

Lucru ce s'a şi făcut. S'a transferat la Ospiciul Mărcuţa, de unde după cât-va timp evadéză travestit în femee, apoĭ prins a fost din noŭ trimis la Văcărescĭ şi apoĭ la Galaţĭ, şi de acolo la Bucurescĭ, pentru a fi eliberat.

Pentru aceĭ ce cunosc puţin legile nóstre, care de alt-fel sunt copiate după strĕinĭ pot bine înţelege că ceea-ce s'a petrecut cu acest delinquent este o adevĕrată desfidere a sciinţeĭ Medicale şi a tuturor doctrinelor, care încă domnesc asupra cestiunilor de felul acestora.

S'a preferat dar, după cum am spus pentru a avea linişteа în penitenciar şi azilele de alienaţĭ, să se dea drumul acestuĭ alienat pentru a ne turbura liniştea şi siguranţa nóstră.

Timpul care este stăpînul tuturor confirmaţiunilor ne va arăta dacă saŭ nu am avut dreptate.

Pentru că până astă-ḑĭ o mare majoritate a magistratureĭ şi societăţiĭ nóstre nu sunt încă domiriţĭ asupra stăreĭ mintale a liberatuluĭ nostru, am creḑut de cuviinţă acum când afacerea este clasată — pentru un timp óre-care — ca să daŭ óre-care explicaţiunĭ şi consideraţiunĭ sciinţifice asupra feluluĭ alienaţiuneĭ de care este atins

liberatul nostru ca să inspirăm prin acésta societăţeĭ maĭ multă încredere în noĭ şi sciinţa nóstră, arătând în acelaş timp lacunele care există în codurile nóstre de legĭ şi în organisarea asilelor şi a penitenciarelor.

Alieniştiĭ ceĭ maĭ consciincioşĭ, în cariera lor aŭ întâmpinat de multe orĭ un fel de descurajare şi de desgust constatând sterilitatea sforţărilor puse de eĭ pentru a da publiculuĭ ideĭ sănătóse şi drepte asupra alienaţiuneĭ mintale iar pe de altă parte situaţiunea falşă, neputinţa în care se găsesce adesea reduşĭ eĭ cărora le incumbă periculósa onóre de a lumina justiţia asupra cestiuneĭ nebunieĭ îĭ descurajaŭ şi maĭ mult.

Nu putem disimula şi acésta voesc să o stabilesc de la început ca medicĭ în general, în ceea-ce privesce expertizele medicale şi maĭ cu sémă acele relative la constatarea alterăreĭ saŭ integritateĭ stăreĭ mintale sunt puşĭ la bănuială de opiniunea publică, lucru ce nu ar însemna nimic, însă ceea-ce este maĭ grav să fie bănuiţĭ de însuşĭ magistratura.

De sigur, nu mĕ simt atins şi când vorbesc ast-fel nu persóna mea ci profesiunea căreia aparţin pun în joc.

S'a dus timpurile când cuvinte ca acelea ale primuluĭ President Troplong din Franţa putea să influenţeze şi să facă să cadă valórea unor constatărĭ medicale, cuvinte care astă-ḑĭ ar constitui o ruşine pentru magistratură.

'Mĭ permit să reproduc pasagiul dintr'un tratat de donaţiune scris de acest onorabil magistrat şi pentru a nu schimba sensul cuvintelor îl reproduc aci în limba franceză ast-fel cum a fost scris.

„La médecine légale affiche, depuis quelque temps, la pretention d'imposer ses oracles à la jurisprudence. Il faut l'avouer, ce que j'ai vu et entendu de certains médecins dans ma carrière judiciaire, depasse toute croyance; il n'y a pas un honme que l'on ne pourrait declarer monomane en les écoutant. Si Pascal n'était pas mort, il devrait prendre garde a lui, car je connais maint docteur qui le tient pour halluciné.

Socrat est bien heureux d'être venu si tôt; il a péri du moins avec la réputation du plus sage des hommes, tandis qu'on pourrait bien trouver, dans plus d'un savant écrit médicale, qu'il était à peu près monomane avec son démon familier. Enfin faut-il le dire, combien n'ai-je pas vu de consultations qui rapellent, trait pour trait, les scènes de notre divin Molière. Un mouvement nerveux dans le visage, un tic famillier, une manière de parler, un geste, les choses, en un

mot, les plus simples et les plus naturelles étaient tournées en diagnostique et pronostic comme la sputation frequente de M. de Pourceaugnac. Et l'on voudrait que nous autres juges qui tenons dans nos mains la liberté et la capacité civile des personnes, nous fissions dépendre de si frivoles symptômes, ces grandes questions où sont engagés l'honneur de familles, la succesion des biens et les droits les plus chers de l'homme.

Je pense que la médecine légale n'a ajouté aucun progrès serieux aux doctrines reçues dans la jurisprudence, et qu'elle ne doit en rien les modifier."

Sunt convins că astă-ḍĭ puţinĭ magistraţĭ s'ar găsi care să împărtăşéscă părerile acestuĭ onorabil magistrat.

Protecţiunea legală a alienaţilor este o cestiune, care presintă cel maĭ mare interes. Orĭ-ce alienat este un bolnav şi orĭ-ce bolnav trebue să depindă de medic.

Nebunia este o afecţiune care turbură funcţiunile creeruluĭ şi care deranjéză jocul facultăţilor intelectuale, morale şi afective. Orĭ nebunia fiind o mladie a creeruluĭ cum póte ca să fie descoperită de un magistrat saŭ de un juriŭ compuşĭ de cetăţenĭ patentaţĭ.

Pentru a admite o ast-fel de propoziţiune trebue să ignorăm nu numaĭ progresul ce medicina alienistă a realizat de la începutul acestuĭ secol dar încă existenţa acesteĭ branşe a sciinţeĭ medicale.

Faptul că jurisprudenţĭ aŭ ignorat necesitatea intervenireĭ mediculuĭ în stabilirea capacităţeĭ civile a unuĭ alienat este evident în codul civil unde nicĭ nu face menţiune de medic.

Pinel cu tóte acestea a resturnat edificiul empirismuluĭ şi-a împrăştiat *o lume* de erorĭ creind o sciinţă pozitivă şi probând ca pentru a veni cu folos în ajutorul invalizilor mintalĭ trebue se fiĭ pathologist.

Teoria luĭ Kant că nu aparţine de cât filosofilor de a rezolva cestiunile de jurisprudenţa relative la starea morală şi intelectuala a omuluĭ numaĭ are astă-ḍĭ nicĭ un partizan într'o epocă unde metoda experimentală se impune tutulor cunoştinţelor umane care merge până a schimba chiar baza filosofieĭ.

Cu tótă tăcerea legeĭ însă nimenĭ nu póte astă-ḍĭ contesta mediculuĭ rolul esenţial şi primordial care îĭ revine în aprecierea uneĭ stărĭ patologice.

Acolo unde magistraţiĭ s'aŭ privat de concursul medicilor aŭ comis erorĭ judiciare grave şi acésta o atestă nu numaĭ la noĭ, dar şi în alte state, numĕrul mare de alienaţĭ, care populează închisorile.

Privaţĭ de cunoscinţele sciinţifice necesare, magistraţiĭ nu aŭ putut

să judece de cât după aparenţa, şi suntem ţinuţi să credem că orĭ-ce magistrat care ar vrea fără să ţină compt de avizul medicilor alienişti, să se pronunţe asupra stăreĭ mintale a unuĭ alienat numaĭ după aspectul bolnavuluĭ şi respunsurile sale la un interogatoriŭ defectuos va fi indus în eróre căcĭ în afară de simulatorĭ şi alienaţĭ dismulatorĭ de ruşine saŭ interes sunt alienaţĭ mistificatorĭ involuntarĭ ca alienaţĭ rezonabil etc.

Asemenea în intervale lucide ale nebunieĭ intermitente, la degeneraţĭ în cazurile de nebunie lucidă, nebunie rezonantă, morală, persecutaţĭ, persecutorĭ, procesivĭ, etc.

Persónele care ignorează patologia mintală vor vedea că aspectul unuĭ alienat póte să se asemene cu acela al uneĭ persóne rezonabile (o vizătătóre la Salpetriera la Paris, după ce se plimbase în maĭ multe quartiere a întrebat pe Pinel: dar unde sunt nebunele ?)

Acele persóne vor afla ca alienaţĭ pot ţine conversaţiunĭ rezonabile şi rĕspunde convenabil cestiunilor ce le sunt puse. Un alienat trecuse cu distincţiune bacalaureatul în sciinţe cu tóte că avea halucinaţiunĭ auditive în timpul examenuluĭ fără ca examinatoriĭ să observe ceva.

Prima observaţiune ce putem face interogatórelor judiciare este ca ele se fac adesea într'un mod defectuos. Se pune alienatuluĭ cestiunĭ precise determinate concrete, i se cere informaţiunĭ asupra luĭ şi asupra ocupaţiunilor sale. Or nu există de cât o categorie de alienaţĭ fórte restrânsă, care să nu fie capabilĭ să dea respunsurĭ satisfăcătóre la aceste cestiunĭ:

Iată ce dice Legrande de Saulle în acéstă privinţă.

„Este o observaţie comună, ca în timpul când se ia interogatorul la óre-care alienaţĭ din causa acestuĭ interogatoriŭ atenţiunea loveste viŭ impresiunea în cât par că aprópe şi aŭ recăpătat mintea. Nu numaĭ atât: necesitatea în care se găseste magistratul de a repeta grefieruluĭ pentru a înscri fie-care întrebare şi respuns ţine bolnavul desteptat, iĭ dă timpul de a reflecta şi de a modifica chiar expresiunile sale.

Defectele sunt încă şi maĭ manifeste, dacă în loc de a avea a face cu demenţĭ, imbecilĭ, magistraţĭ aŭ a face cu bolnavĭ atinşĭ de forme simple de nebunie, de delir parţial. . . .“

Pentru a cunóste bine starea spirituluĭ unuĭ alienat trebue cu tóte că i se pune cestiunĭ să se lase să vorbéscă singur şi să nu-l întrerupă de cât pentru al dirige pe calea indicată de propriile sale cuvinte.

O altă observaţiune este că magistraţiĭ procede adesea la interogatóre maĭ înainte de a lua informaţiunĭ asupra concepţiunilor deli-

rante ale individuluĭ. Lipsa acestor informațiunĭ prealabile, care nu este de loc compensată prin obiceiul de a examina alienațĭ face că eĭ merg la hazard, nimic nu-ĭ ajută de a se pune pe urma deliruluĭ și cu tótă penetrarea lor sunt cu totul în neputința a recunósce turburările chiar cele maĭ lesne de descoperit. Și acésta nu lipsesce nicĭ o dată cu alienațĭ capabil de a se stăpâni și a disimula ideile lor delirante.

Nu trebue să se crează că este tot-d'auna lesne de a găsi la órecare alienațĭ partea vulnerabilă. Mediciĭ însușĭ nu *parvenim* tot-d'auna la prima dată.

Sunt câțĭ-va anĭ presidentul tribunaluluĭ civil din Rouen zicea mediculuĭ șef al aziluluĭ Quantre Mares după ce petrecuse o oră cu un bolnav care era urmărit de interdicțiune: „Iată un tânăr care respunse perfect la tóte cestiunile ce i-am pus ... Spune-mĭ dar unde trebue să lovescĭ?“ Trebuia să-ĭ reamintescĭ o nenorocire de familie și târît pe acest subiect, bolnavul începea divagațiunile sale obicinuite.

La azilul public de alienațĭ din Dijon justiția veni într'o ḑi să interogeze o fată. O scrisóre iscălită de maĭ mulțĭ cetățenĭ fórte onorabilĭ din oraș afirma că fata nu era alienată și că rudele eĭ aŭ preferat să recurgă la o sequestrare arbitrară de cât să o mărite. După o lungă conversație, neputînd'o pune pe calea dezordinelor cerebrale, Medicul stabilimentuluĭ fu chemat și afirmă că nu numaĭ că fata era nebună ba chiar că este probabil că nu se va vindeca nicĭ-o-dată. Pentru a vĕ convinge adăoga el bine-voițĭ a întreba numaĭ pe Domnișóra care este numele tatăluĭ sĕŭ. Sunt, întrerupse imediat bolnava din familia Maria Stuart, a luĭ Ludovic al 14-lea și Henri al 4-lea etc.

Cazurĭ de acestea sunt numeróse și justiția nu a avut de cât să deplângă erorile judiciare comise din causă că magistrațiĭ saŭ privat de concursul medicilor. Am arătat în alta parte[1]) că am găsitîn penitenciarele nóstre și la serviciul Antropometic numeroșĭ inresponsabilĭ condamnațĭ de tribunale de câte 10—20 orĭ pentru delicte și crime, și astă-ḑĭ chiar se găsesc în penitenciarele nóstre mulțĭ alienațĭ condamnațĭ drept ómenĭ sănătoșĭ la minte.

Și acum când o comisiune de medicí specialí afirmă că un individ este alienat când o înaltă instanță judecătoréscă pune baza pe concluziunile lor, o altă instanță îl condamnă, iar la expirarea pedepseĭ se pune în libertate fără ca el să fie reexaminat.

Pentru ce? — Puntru că magistrațiĭ și societatea aștéptă pentru

[1]) Quelques considerations medico-legles sur les maladie mentales simulées.

a declara un om nebun ca să-l vază cu părul vîlvoĭ, făcênd gesturi desordonate; vorbind alandala, cu tóte că și în aceste cazurĭ pot comite erorĭ și maĭ marĭ presupusul nebun putênd fi și un simulator.

Domniĭ magistrați cer maĭ mult chiar de cât Codul cere, care zice: Nu se socotește nicĭ crimă, nicĭ delict, faptul săvîrșit în stare de smintire și în orĭ-care altă stare de perderea uzuluĭ rațiuneĭ sale prin cauze independente de voința sa. (Art. 57).

Dar acéstă smintire este o scară formată din numeróse trepte pe care judecătorul nu póte umbla fiind orb fără să se țină de parapet care este medicul. Judecătoriĭ trebue să scie că sunt o mulțime de bóle mintale a căror manifestațiunĭ invizibile pentru D-lor, sar în ochiĭ acelor ce sciŭ să le scormonéscă. Domniile lor sunt obicĭnuițĭ că dacă găsesc la un nebun momente de remușcare, un óre-care grad de inteligență de precugetare și chiar un mobil în executarea crimeĭ să-ĭ considere responsabilĭ. Ce ar ḑice D-lor, dacă li-s'ar prezenta un alienat ca acela care îl citéză Doctorul Winslow și căruia i-se pusese întrebările urmĕtóre: „Dacă aĭ înfige tu cuțitul în mine ce s'ar întâmpla. Te-așĭ omorî. Și care ar fi rezultatul? Va fi un omor, fu rĕspunsul, însă nu-mĭ va face nimic pentru că sunt un nebun.“ Exemple de felul acestora se întâmplă fórte des în nebunia morală și când perversiunea sentimentelor predomină delirul inteligențeĭ.

Un lucru însă și maĭ isbitor din acéstă afacere este recursul D-luĭ Procuror General în casație, contra hotărâreĭ Curțeĭ de apel prin care se achita condamnatul de 5 anĭ, condamnat pentru ultragiŭ cu lovire. In aceste motive găsim la adresa nóstră următórele.

„Dar în fine comisiunea medico-legală adoptând și trecĕnd și curțeĭ convingerea sa, că G.... este un criminal născut, a întrodus pentru prima óră în fața coduluĭ nostru penal. Teoriile școleĭ noĭ Italiene, numită școla Lombroziena, pe care astă-ḑĭ o combate tótă lumea specială și cu deosebire magistratura penală a lumeĭ întregĭ.“

Dar acésta este fenomenal, dar cine a declarat pe G. este un criminal născut, noĭ nicĭ nu am pomenit acest cuvênt, nicĭ nu l'am lăsat să se înțelégă. Noĭ am spus că G. este un degenerat hereditar cu fórte multă probabilitate de natură heredo-sifilitică și că el este atins de manie morală prin urmare este un alienat, iar nicĭ de cum un criminal născut.

Acéstă afirmațiune din partea D-luĭ procuror general m'a frapat și maĭ mult de óre-ce D-luĭ scia că maĭ cu sémă eŭ sunt inimicul cel maĭ mare al școleĭ Lombroziene și a avut ocaziune singur să asculte la congresul din Geneva discuțiunea publică, care a avut loc între

mine și D-l Lombroze asupra teoriilor sale, — și decĭ D-sa a interpretat rĕŭ raportul nostru și se vede că tocmaĭ fiind-că la interpretat rĕŭ, că s'a dat o urmare greșită acesteĭ afacerĭ.

Curtea însă, în înalta sa înțelepciune a respins apelul spunênd că ea nu numaĭ din raportul medico-legal, 'șĭ forméză convigerea sa ci și din o serie de alte fapte și împrejurărĭ.

Așa dar pentru noĭ G. rĕmâne un degenerat iar nu un criminal născut. Degenerațiĭ sunt produse hereditare degradate ale raseĭ din care purced; incapabilĭ de a se adapta mediuluĭ, ca refractarĭ la orĭ-ce educațiune din causa insuficiențeĭ organice, eĭ sunt victimele evoluțiuneĭ.

Ore-carĭ degenerațĭ cum este de exemplu al nostru sunt periculoșĭ și societatea trebue să ia față de eĭ, mĕsurĭ de siguranță cu atât maĭ riguróse cu cât penalitatea îĭ găsesce incorigibilĭ.

Pentru a reveni la cele susținute maĭ sus unde arătam utilitatea interveniriĭ mediculuĭ în cercetărĭ de responsabilitate ḑicem că, medicul și magistratul trebue să mérgă alăturĭ fie-care aducênd partea sa în aprecierea uneĭ stărĭ mintale. Celuĭ d'intâĭ îĭ aparține: analiza, inteligențeĭ turburată saŭ desordonată ce i se presintă; celuĭ de al doilea îĭ incumba datoria de a funda o teorie saŭ un sistem juridic asupra rezultatelor ancheteĭ medicale. Acéstă atribuțiune de competințe este fórte înțeléptă și nu am găsi nimic de spus dacă ea ar rĕspunde capacităților chemate în asemenea materie. Legătura care există între lucrarea mediculuĭ și acea a jurisconsultuluĭ este așa de strînsă, că este greŭ de a le distinge una de alta limitele unde se unesc. Ceea ce s'ar putea ura este ca magistrațiĭ chemațĭ să se pronunțe asupra unuĭ cas de maladie mintală să fie maĭ puțin străinĭ, după cum sunt de obiceiŭ de lucrurile medicale [1]).

Atuncĭ nu 'ĭ-am maĭ vedea ezitând, cum se întâmplă încă câte-odată de a sacrifica îndoiala lor, afirmațiunilor nouĭ ale uneĭ sciințe necontenit în progres; nu 'ĭ-am maĭ vedea în numele opiniuneĭ consacrate și a aderăreĭ sentimentuluĭ public din nenorocire greŭ de dobândit, a avea frica să confirme o doctrină fiziologică a căreĭ singur defect este de a fi prea recentă.

Dacă în materie generală, jurisprudența face să stea înțelepciunea sa în întârḑierea și circumspecția schimbărilor sale, ar putea să se plece la modificărĭ maĭ rapide când ea este chemată să resolveze cestiunĭ prealabile resolvate deja de sciință. *Cu alte cuvinte ar fi un in-*

[1]) Minovicĭ. Utilitatea Invĕțământuluĭ Medicineĭ Legale în facultățile de drept.

teres de umanitate curat ca adevĕrurile sciinţifice să aştepte maĭ puţin timp momentul pentru ca ele să devină adevĕrurĭ juridice.

Ni se va ḑice: dorinţa care o arătaţĭ nu este în practică realizabilă; nu puteţĭ să cereţĭ ca jurisconsulţiĭ să fie şi medicĭ, — dar noĭ suntem ceĭ d'întâiŭ a o recunósce. Pentru aceia ne credem autorizaţĭ de a rĕsturna proposiţiunea şi a pune acésta în principiŭ: pentru că în materia specială, care ne ocupă legistul nu póte fi medic, medicul trebue să fie legist. Acéstă dublă calitate îĭ dă competinţa necesară pentru a determina în acelaş timp natura maladieĭ cerebrale şi gradul incapacităţeĭ legale.

Intre doctrina nóstră şi acea care pare a isvorî din litera coduluĭ este prin urmare o mare depărtare. Codul după cum am spus'o nu face nicĭ chiar menţiune de controlul medical. *Astă-ḑĭ spiritele cele maĭ bune sunt de acord pentru a admite că opera magistratuluĭ este esenţialmente subordonată aceleia a mediculuĭ legist.*

Iată cred până aci elucidat primul punct pe care 'l-am creḑut ca causă a nedumeririĭ şi îndoeliĭ ce a prezidat ca să ḑic aşa în spiritul multora cum că noĭ medicií nu am sciut ce face în stabilirea responsabilităţiĭ luĭ G. Vom descri maĭ jos ceea ce se înţelege prin manie morală bóla de care am spus că este atins el şi vom alătura pe lângă raportul nostru medico-legal şi maĭ multe piese justificative din dosar pentru a se vedea maĭ bine aprecierile tuturor.

In cea ce priveşte cele-l'alte douĕ puncte pe care asemenea le-am creḑut ca cauze, care aŭ intervenit ca să se dea aceşteĭ afacerĭ un drum greşit, adică acele relative la lacunele care există în codul nostru relativ la alienaţĭ criminalĭ precum şi la defectele de organizare a ospicielor de alinieţĭ nu pot să le trec cu vederea, fără să spun câte-va cuvinte şi asupra lor.

Când un inculpat tradus înaintea justiţieĭ a fost fie în timpul instrucţeĭ fie după înfăţişarea sa la juraţĭ recunoscut în stare de alienaţiune şi prin urmare neresponsabil de crima ce i-se inputa nu exită în codul nostru nicĭ o regulă fixă prescrisă de urmat în cea ce privesce alienatul.

Achitat pur şi simplu de acuzare, el póte să fie pus de ministerul public la dispoziţiunea autorităţilor administrative, care va ordona plasarea din oficiŭ într'un azil public. In alte cazurĭ, el este redat familieĭ, care póte, însă care nu este ţinută de loc de a-l pune într'o casă de sănătate. Legea însă ne-prescriind nicĭ o formalitate particulară asupra sequestrăreĭ unuĭ prevenit, unuĭ deţinut saŭ condamnat alienat, el rĕmâne în dreptul comun; de unde rezultă că sequestrarea

póte să fie nulă, saŭ de o scurtă durată; și dacă este vorba de una din acele specii de nebunie cu remisiuni mai mult saŭ mai puțin complecte, alienați cei mai periculoși pot fi redați libertăței și societatea nu va fi protejată în contra faptelor lor.

Nu tăgăduesc de loc dificultățile ce prezentă din îndoitul punct de vedere al umanităței și al justiției tratamentul ce trebue impus nebunilor criminali însă nu cred imposibil și cred fórte necesar de a se găsi și lua măsuri care să împace solicitudinea, care se datoresce nenorociților bolnavi cu protecțiunea care reclamă siguranța și odinea publică atât de manifest amenințată de nebuni.

Nu există țară în lume unde să se vadă pe strade mai mulți nebuni în libertate ca în capitala nóstră. Nu aveți de cât să vĕ plimbați pe trotuórele Calea Victoriei între Episcopie și Bulevard și veți întâlni o sumă, unul tîrând o batistă pe jos, și descheiat la haine și cu capul gol, altul plimbându-se cu mai multe bastóne și umbrele în mâini și vorbind necontenit, altul ocupând de diminéța până séra un loc pe terasa Capșa, altul un loc la feréstra cafenelei Frascați, alții ocupând locuri tótă ḑiua la cofetăria Fialcowski, alții stând tótă ḑiua în grădina Episcopiei, iar alții în grădina Cismigiŭ. Dar afară de aceștia sunt nenumĕrați nebuni furioși care staŭ prin familii și care adesea sunt lăsați liberi și nu este ḑi să nu fim amenințați de vre-un asemenea nebun pe stradă, la tribunal saŭ în vre-un spectacol spunêndu-mi că noi le luăm libertatea tot-d'auna fiind medicul-legist al parchetului.

Ce probéză tóte acestea? Că dacă avem o lege asupra alienaților, ea este ori insuficientă, ori ea nu se respectă de loc, și că societatea și justiția se ocupă fórte puțin de interesele lor și mai cu sémă de existența acestor nefericite ființe demne de o solicitudine omenéscă, după cum sunt tratați și în alte state. A vedea grajdurile în care se dețin acești nenorociți la ospiciul Mărcuța este a'ți perde ori-ce ilusiune de asistența publică a alienaților.

In alte state există legi speciale, care daŭ exemple ce ar putea fi adoptate și la noi. Există stabilimente speciale pentru alienați criminali saŭ criminali alienați și óre-care latitudine este lăsată fie puterei judecătoresci, care pronunță achitarea, fie administrației stabilimentului, unde sunt închiși după natura faptelor și a perversităței instinctelor lor.

Legislația engleză ceva mai mult a determinat un óre-care mod de constatare a alienațiunei deținuților, care suferă o pedépsă și prescrie óre-care măsuri de luat la alienații achitați saŭ liberați printr'o ordonanță, ca fiind în stare de demență.

Ast-fel după ce acéstă stare a fost constatată de un medic, alienatul recunoscut periculos saŭ care a comis un act criminal este condus la Azil, de unde rudele saŭ amicii îl pot reclama: însă nu este liberat de cât dacă eĭ 'șĭ iaŭ angajament sub cauțiune și înaintea magistraților de a veghea ca purtarea sa să fie liniștită saŭ să-l țină într'un loc de siguranță.

După achitare pentru caz de nebunie Curtea are dreptul de a ordona ca alienatul declarat neresponsabil să fie deținut până la noĭ dispozițiunĭ; și transportarea de la închisóre la Azil nu póte avea loc de cât după o anchetă specială confiată la doĭ medicĭ cel puțin.

Prin urmare ar trebui ca orĭ-ce individ culpabil de o crimă saŭ delict recunoscut ca alienat și achitat să fie considerat ca un alienat periculos și sequestrat fără discuțiune într'un stabiliment special în urma ordinuluĭ, fie al tribunaluluĭ, fie al judecătoruluĭ, fie al parchetuluĭ, fie a uneĭ autorități publice și sequestrarea nu trebue să înceteze, de cât în urma avizuluĭ autoritățeĭ, care a ordonat-o după un avis prealabil al medicilor.

Dacă nebunia, care nu exista în momentul actuluĭ criminal a isbucnit după comiterea luĭ, ea nu diminuă cu nimic responsabilitatea, însă trebue să aibă ca efect, când ea a fost constatată de a suspenda urmăririle până la vindecare.

Dacă ea este manifestată în momentul desbaterilor trebue o amânare. Dacă se manifestă după condamnare trebue suspendarea pedepselor corporale. Timpul de amânare nu póte fi considerat pentru prescripțiune, acțiune saŭ pedépsă.

Când Curtea cu jurĭ este sesizată, ea de obiceiŭ apreciază după ce a ordonat o expertiză medico-legală: jurați nu sunt chemațĭ să se pronunțe de cât asupra cestiunea nebunieĭ în momentul crimeĭ. După judecată, cât timp execuția nu a început, ministerul public se fie însărcinat să constate nebunia și invócă pentru acest scop avizul medicilor.

Când pedepsele de închisóre, recluziune saŭ munca silnică aŭ început, numaĭ póte fi loc de amânare, ele continuă cu tóte că alienatul a fost transferat la Asil în care trebue să fie tratat și unde autoritățile care aŭ ordonat transferarea luĭ păstréză dreptul de putere până la expirarea pedepseĭ.

Iată dar ce ar trebui să avem, dar maĭ înainte de tóte ar trebui reorganizate ospiciele nóstre de aliențĭ, care în starea actuală constitue o rușine pentru țara nóstră, care a făcut și face atâtea sacrificiĭ pentru asistența publică și maĭ cu seamă de câți-va anĭ și pentru penitenciare, în care nu lipsesce condamnaților nimic din tóte

punctele de vedere, iar aceştĭ nenorociţĭ alienaţĭ, sunt trataţĭ ca nisce animale. Când cine-va vizitéză în străinătate un ospiciŭ de alienaţĭ remâne în extas şi în admiraţiune de sacrificiile ce se fac pentru a se da acestor infortunaţĭ o îngrijire şi o atenţiune demnă de posiţiunea lor nenorocită.

Numĕrul alienaţilor de cât-va timp a crescut într'un mod simţitor şi va cresce încă cu cât păcatele omenireĭ va continua să apese pe spinarea generaţiunilor. Este timpul cred când guvernul trebue să se grăbiască pe de o parte de a clădi un ospiciŭ modern pentru alienaţĭ iar pe de altă parte să se procure mijlóce şi să se dea o maĭ mare desvoltare învĕţământuluĭ bólelor mintale a căruĭ lipsă se simte pe fie-care ḑi, după cum se póte vedea din numĕrul mic al Alieniştilor ce avem.

Anul trecut în urma indemnuluĭ meŭ amicul meŭ G. Dianu directorul general al penitenciarelor a organizat în penitenciarul Văcărestĭ un mic pavilion pentru alienaţĭ criminalĭ şi criminalĭ alienaţĭ, acésta pentru a evita neajunsurile ce întâmpină justiţia şi administraţia cu acest soi de criminalĭ. Ce ar maĭ fi de dorit este că recrutarea personaluluĭ medical al penitenciarelor să fie făcută cu maĭ multă grijă, şi să nu se creadă că rolul unuĭ medic de penitenciar este o *Sinecură*. La noĭ s'a luat ca normă ca în aceste serviciĭ să se numéscă medicĭ aceĭ, care nu aŭ putut să pătrundă nicăerĭ şi li se încredinţéză aceste serviciĭ ca un fel de pensie. In alte state medicĭ de penitenciare sunt recrutaţĭ printre flórea medicală şi de preferenţă printre alieniştĭ şi acésta se înţelege de la sine pentru ce.

CE ESTE NEBUNIA MORALĂ?

De aprópe 90 de anĭ ea este obiectul cercetărilor şi discuţiunilor celor maĭ pasionate, şi nu există de sigur în patologia mintală o cestiune maĭ obscură ca mania morală? Ea a fost semnalată pentru prima dată de Pinel la 1802 care a numit'o *manie fără delir*, apoĭ după el Esquirol a numit'o *monomanie rezonantă*, Marc *monomanie instinctivă*, Prichard *manie ocultă*, *latentă*, *impulsivă*, *nebunie morală*, *moral insanity*, *Kieser*, *insania malitioza*.

Toţĭ aceştĭ alieniştĭ aŭ înţeles sub aceste diferite nume o formă de manie remarcabilă, în care individul pare maĭ puţin lipsit de judecată de cât de posibilitatea de a 'şĭ dirige actele sale.

Pinel dă ca caractere ale manieĭ rezonante: perversiunea funcţiunilor efective, impulsiunĭ órbe la acte violente saŭ chiar la furiĭ san-

guinare, fără alterațiune simțitóre în funcțiunile priceperei, percepțiuneĭ, judecățeĭ, imaginațiuneĭ, memorieĭ, etc. „Alienatul ḍice el póte atuncĭ: scrie, ceti, cugeta ca și cum s'ar bucura de o minte sănătósă și cu tóte acestea printr'un contrast singular 'șĭ rupe după el hainele, rupe câte-odată plapoma și saltelele pe care dórme și găsesce rezóne plauzibile pentru a justifica aceste abaterĭ și mișcărĭ dezordonate".

Opiniunea luĭ Pinel a fost reprodusă și desvoltată de Jacquelin Dubuisson și de Fodéré.

Doctorul Prichard cu tóte că criticând denominațiunea de manie fără delir și chiar acea de manie rezonantă, raportéză observațiunĭ identice cu acele ale luĭ Pinel, adică cazurĭ de alienațiune atingênd principalmente caracterul, afecțiunile, obiceiurile, și numeluĭ de manie fără delir și de manie rezonantă el le-a substituit pe acela de *nebunie morală* (moral insanity).

Pentru Esquirol «acéstă varietate de nebunie pe care Pinel a numit'o manie rezonantă, Prichard nebunie morală este o adevĕrată monomanie.... Semnele monomanieĭ rezonante sunt — adaugă el — schimbarea, perversiunea obiceiurilor, caracteruluĭ, afecțiunilor.

La 1820—1822 Fallert în Franța, Henke în Germania aŭ lucrat în contra doctrineĭ luĭ Pinel, negând existența manieĭ fără delir.

Scipion Pinel considera mania rezonantă ca o perversiune a instinctelor și a afecțiunilor și 'ĭ-a propus numele de manie de caracter. După Brierre de Boismont, delirul de acte este semnul caracteristic al manieĭ rezonante și el a descris'o sub numele de *nebunie de acțiunĭ*. Pentru Trelat, mania rezonantă este o varietate de nebunie lucidă.

Calmeil în loc de a vedea în mania fără delir a luĭ Pinel, un mănuchiŭ de fapte simple și identice, distinge doué categoriĭ de cazurĭ, unele pe care le alătură la monomanie, altele la mania rezonantă.

„Ceĭ maĭ mulțĭ dintre acești bnlnavĭ, zice el, considerațĭ de aprópe, prezentă leziunĭ predominante ale înclinărilor, ale facultăților afective, saŭ se supun halucinațiunilor și sensațiunilor falșe; aceștia sunt monomaniacĭ.

Există încă un óre-care numĕr de alienațĭ, care sunt calificațĭ de maniacĭ și la care modul de deranjare al facultăților lor mintale saŭ afective nu permite de loc de a le raporta clasificațiunilor adoptate de nosografĭ. Aceștĭ alienațĭ posed numeróse ideĭ pe care le *exprimă cu o rară facilitate;* dotațĭ de o activitate intelectuală de necrezut, de o perspicacitate de spirit, care nu se desminte în nicĭ o ocaziune, eĭ daŭ fără să se desconcerteze rezonamente subtile, bine combinate observațiunilor prietenilor, medicilor, judecătorilor, care îĭ interogéză. Simțurile lor nu sunt de loc atinse; o înlănțuire perfectă domnește

în redactarea scrierilor lor. Aceştĭ indivizĭ nu sunt adevĕraţĭ nicĭ maniacĭ, nicĭ monomaniacĭ; eĭ aŭ încetat de a fi aceea-ce eraŭ maĭ înainte: fiind supuşĭ unuĭ grad de excitaţiune cerebrală, care îĭ privează în parte de somn, care îĭ fac a vorbi, a se mişca necontenit, care îĭ tîresc la o mulţime de abaterĭ de regim şi de purtare, eĭ pot cădea asemenea în accese de furóre fără a înceta cu tóte acestea de a rezona drept: delirul maniac nu se prezentă cu aceste caractere. Se póte, dacă voescĭ păstra pentru clasa de alienaţĭ, ce semnalarăm, numele de manie fără delir; însă nu se póte uita că prin surescitarea generală a organelor de inervaţie, aceştĭ noĭ maniacĭ nu se asémănă de loc cu maniaciĭ ordinarĭ."

Dagonet admite mania morală şi îĭ dă ca caracter esenţial „o tendinţă irezistibilă către tóte speţele de mişcărĭ şi maĭ cu sémă către acţiunĭ bizare, dezordonate şi rĕu făcătóre".

Marce în tratatul sĕŭ de bóle mintale spune că mania morală este „o stare caracterizată printr'o simplă suractivitate a tuturor facultăţilor intelectuale fără incoherentă, fără ideĭ delirante".

Brierre de Boissmen spune că mania morală este „o manifesteţiune exagerată de bólă a unuĭ germene existând la omul sănătos în organizarea sa, în pasiunile sale, însă pe care o ţine în stare latentă, prin influenţa voinţeĭ sale... Delirul de acte, în nebunia rezonantă are o particularitate specială, este esenţialmente rĕu făcător... Denuntările calomniatóre, anonime, falşitate în scrierĭ, minciuna în tóte formele, desonórea, ruina, suicidul, omorul, acuzările de violenţe corporale, furturile, atentatele la moravurĭ etc. etc., acestea sunt actele ordinare ale nebunilor moralĭ.

Jules Falret, credea că nebunia de acte cum o numea el, ia naştere de la ascendenţĭ, că ea este de ordinar legată de constituţiă primitivă a bolnavilor, ea nu se arată de loc de cât la indivizĭ predispuşĭ de la origina la nebunie, şi care din copilărie manifesta în ideile lor, în sentimentele lor saŭ în înclinărĭ, particularităţĭ notabile de fapte bizare atât de pronunţate că se disting deja de toţĭ ceĭ-l'alţĭ copiĭ şi sunt însemnaţĭ din copilăria lor cu stigmatele nebunieĭ. După el, nebunia rezonantă nu este o speţă deosebită de bólă mintală; ea nu este de cât o reunire arbritară şi artificială de fapte disparate aparţinênd la diferite categoriĭ.

Aceste fapte sunt puse pe frontiera sănătăţeĭ şi a nebunieĭ, între bizareriile născute ale caracteruluĭ încă compatibile cu starea fiziologică, şi turburările maĭ pronunţate ale inteligenţeĭ saŭ ale moraluluĭ a căruĭ natură patologică nu póte fi contestată.

Falret pune printre nebunĭ rezonanţĭ aceştĭ alienaţĭ pe care Morel

îĭ clasase sub numele de degeneraţĭ în diviziunile nebunieĭ ereditare. Aceştĭ individĭ răŭ născuţĭ ca fizic şi ca moral, sunt predispuşĭ de la naştere la nebunie şi petrec ca să dic aşa tótă existenţa lor într'o stare permanentă de manie rezonantă în diferite grade. Ereditatea morbidă este în cât-va acumulată în familia acestor alienaţĭ. Din copilăria lor arată de ordinar facultăţile intelectuale fórte inegale cântărite slab în totalitatea lor şi remarcabile numaĭ prin óre-care aptitudinĭ speciale. La moral se constată la eĭ acelaş contrast, alăturĭ de facultăţile afective, normal desvoltate, eĭ prezintă instincte perverse sentimente depravate, inclinărĭ violente şi incoercibile, eĭ comit acte cu totul extra-ordinare, denotând o rea natură saŭ o absenţă complectă de simţ moral. Ajunşĭ la etatea pubertăţeĭ, eĭ se remarcă prin excentricitatea şi dezordinele purtăreĭ lor. Susceptibilĭ, iritabilĭ, judecând totul cu pasiune, trecênd repede prin sentimentele şi determinările cele maĭ opuse, întreprind lucrările cele maĭ diferite, adopt o profesiune cu ardóre pentru a o abandona curând fără motiv, se aruncă în tóte excesele cu frenezie. Eĭ pun anarchia şi discordia peste tot unde se găsesc. Dacă sunt însuraţĭ eĭ fac din viaţa conjugală un adevĕrat infern. Sequestraţĭ într'un azil, eĭ devin nenorocirea acestor stabilimente.

Părând rezonabilĭ, cu tótă profunda alterare a natureĭ lor intelectuală şi morală, parvin să convingă de sănătatea lor, câţĭ-va amicĭ, câte-va rude, servitorĭ etc. Scriŭ scrisorĭ, reclamaţiĭ la autorităţĭ şi adesea după multe discuţiunĭ şi cu tot avizul contrariu al medicilor *sunt puşĭ în libertate de justiţie şi reîncep îndată acelaş fel de viaţă, care îĭ fac să trécă adesea şi succesiv fie înaintea tribunalelor, fie prin azilele de alienaţĭ.*

Maniaciĭ rezonanţĭ aŭ o sensibilitate morală vie exagerată şi fórte mobilă. Cel maĭ mic lucru, cea maĭ mică emoţiune, cea maĭ mică discuţiune, îĭ animéză, îĭ pasionéză, îĭ surexcită peste măsură.

Trecênd fără nicĭ o transiţie de la o extremă la alta, schimbă repede de părere asupra persónelor şi lucrurilor. Susceptibilĭ, iritabilĭ, violenţĭ, plinĭ de amor propriŭ. Indisciplinaţĭ şi indisciplinabilĭ nu cunosc de cât voinţa lor. Fericirea lor supremă consistă de a se crede tipurĭ perfecte de virtute. Sunt mincinoşĭ, bănuitorĭ, risipitorĭ, neprevĕdătorĭ, fără purtare, presumtioşĭ, laşĭ, fricoşĭ şi superstiţioşĭ. Sunt nesociabilĭ la prietenie, indiferenţĭ pentru rudele lor, rĕĭ copiĭ, rĕĭ bărbaţĭ, rĕĭ părinţĭ.

Inteligenţa acestor bolnavĭ nu funcţionéză de cât în sensul pasiunilor lor; ideile lor micĭ, strâmte, minuţióse nu-ĭ împedică de a se crede de ómenĭ capabilĭ şi bunĭ la orĭ-ce. Mulţĭ dintre eĭ aŭ ochiĭ la

pândă, geloşĭ, nu perde un cuvênt, un gest al persónelor ce-ĭ înconjóră pentru a putea găsi un subiect de critică saŭ de plângere. Impinşĭ de caracterul lor răutăcios, simte necesitate absolută de a contraria saŭ ataca pe cine-va.

Fórte abilĭ de a se face să fie consideraţĭ ca victime, reclamând ne-încetat contra sequestrăreĭ lor, şi adesea fiind liniştiţĭ în penitenciare saŭ azile pentru a atrage atenţiunea asupra lor, eĭ găsesc tot-d'a-una apărătorĭ pentru a pleda integritatea facultăţilor lor, a provoca anchete, expertize medico-legale şi ataca onorabilitatea familieĭ şi a medicilor care iaŭ internat.

Activitatea lor este fórte mare, câte-odată exagerată. Negligează afacerile lor pentru a se ocupa de ale altora şi în urmă le reproşéză.

Este remarcabil de a constata cu câtă inconscienţă fac lucrurile cele maĭ estravagante, maĭ contradicătóre cu principiile ce exprimă şi daŭ rezóne care din punctul de vedere logic pur póte par perfecte însă a căror bază din nenorocire nu este tot-d'a-una justă. Eĭ se consideră ca victime ale societăţeĭ. Iubesc luxul, parada. Activitatea lor lor consistă în voiajurĭ, aventurĭ fără scop special, nicĭ folositor. Ambiţiunea lor momentană este singurul lor conducător, Eĭ sunt într'o contradicere perpetuă între vorbele şi actele lor. Sunt capabilĭ de hoţiĭ, escrocheriĭ, crime, prostituţie de cele maĭ marĭ infamiĭ pentru a duce o viaţă de plăcerĭ fără muncă.

Acéstă lene nevindecabilă este cel maĭ mare caracter al bóleĭ lor atât de periculósă din punctul de vedere social.

Eĭ forméxă un mare numĕr de criminalĭ, aŭ orórе de muncă şi declară că nu voesc să lucreze şi că acésta nu privesce pe nimenĭ.

Sunt de un cinism revoltător, bătându-şĭ joc de tóte sentimentele înalte şi nu aŭ chiar ruşinea de a ascunde relele lor acţiunĭ.

In definitiv din tot ce procede reese un adevĕr adoptat de toţĭ autoriĭ, că mania morală şi rezonantă consistă într'o perturbare a facultăţilor psihice cu o turburare insensibilă a facultăţilor intelectuale propriŭ dise, şi cu o predominenţă însemnată a leziuneĭ facultăţilor afective, morale şi al faptelor rele.

Fiinţele atinse de acéstă bólă trebue încă din copilărie supuse uneĭ discipline, vieţeĭ comune cu alţĭ copiĭ, o muncă regulată o direcţiune străină de acea a familieĭ. Maĭ târdiŭ ne găsim obligaţĭ de a 'ĭ interna dacă daŭ nascere la acte supărătóre, ameninţărĭ de omor, acte delictóse.

Internarea este utilă ca preservare socială şi ca influenţă morală

asupra lor. Insă cu tóte că frica de sequestrare, suprimarea libertăţeĭ lor îĭ supără mult, închiderea nu 'ĭ moraliséză aprópe de loc.

Acéstă stare duréză tótă viaţa, sfârşind printr'o sinucidere saŭ prin complicarea cu alte bóle mintale.

Tótă lumea s'a întrebat, dacă o formă de alienaţiune mintală bazată ca să ḑic aşa pe simple perversiunĭ morale póte exista; şi daca era prudent de a o admite din punctul de vedere judiciar şi social. Rĕspunsurile aŭ fost din tóte părţile afirmative. Autoriĭ ceĭ maĭ capabilĭ aŭ adus un mănuchĭ atât de mare de probe în cât numaĭ acela singur, care va fi lipsit de o experienţă suficientă îĭ póte contesta existenţa şi consecinţele eĭ.

ORDONANŢA DEFINITIVĂ No. 112.

Noĭ Constantin Sărăţeanu, judecător de instrucţie la trib. Ilfov, vĕḑând rechisitorul definitiv formulat de d. prim-procuror asupra crimeĭ de rănire gravă săvârşită cu voinţă, cu pândire şi urmată de sluţire, în termeniĭ art. 240 şi 242 c. p. ce se aduce în sarcina luĭ G. român de 28 anĭ, născut în Bascov, domiciliat acum în urmă în Bucurescĭ, neînsurat, şcolar, fost condemnat de 2 orĭ pentru furturĭ în Franţa; depus preventiv.

Vĕḑând respunsurile prevenituluĭ, declaraţiunile informaţiunile, mărturiile culese actele dresate.

Stabilim: M. G. fiul luĭ . . . aḑĭ decedaţĭ, sub îngrijirile mătuşeĭ luĭ despre mamă, trimis în străinătate spre a-şĭ complecta studiile liceale făcute în ţară, după ce în Franţa, la Paris, fără alt progres în studiĭ, e condemnat de 2 orĭ pentru furturĭ în 1893 şi 1894, după ce este expulzat, revine în ţară în 1894, fără rost fără a-şĭ continua studiile, fără alt căpătâiŭ, de cât protecţiunea — ajutor bănesc — al mătuşeĭ luĭ T.

Fostul client al Corecţionaleĭ din Paris, condemnatul pentru furturĭ, revenit în ţară fără căpătâiŭ, fără meserie, furul avereĭ, altuia, convins prin condemnaţiunile ce suferise că nu e priincios a ataca direct punga altora, ea căĭ piezise spre a ajunge la aceiaşĭ ţinta la care predispoziţiunile îl îndreptaŭ.

Vĕḑu în Bucurescĭ pe tânăra X află că e fica unică a unuĭ om cu dare de mână care are peste 20.000 leĭ venit. Vânéză acéstă avere şi zice că a lua în căsătorie pe fată este a pune mâna pe averea tatăluĭ eĭ, unica fată la părinţĭ.

Concepe o adevĕrată campanie, nu lipsesce de nicăerĭ unde scie că se duce fata, profită de aceia că mama feteĭ era în divorţ cu soţul

eĭ; că acéstă d-nă locuia cu fica eĭ; se mută în aceiașĭ casă în care se mutase, dânsele; cércă să vorbéscă cu fata, cércă să-ĭ trécă scrisorĭ, cumpără servitoriĭ: E respins pe tótă linia.

Cercările luĭ pe lângă familia, pe lângă mătușa copileĭ remân infructuoase.

Urmăresce pe fată până și în streinătate, unde se ducea vara cu părinţĭ depun plângerĭ contra luĭ. Desespărat un moment în socotelile luĭ, condemnatul de la Paris, trage asupră-ĭ un foc de revolver, împrejurările acestuĭ fapt detaliile luĭ, lasă lesne de vĕḑut că acest fapt nu era de cât încă un mijloc de a atrage asupra-ĭ cel puţin mila celor cărora cerea fata, mila feteĭ ce cerea în căsătorie.

Inainte de acest simulacru de sinucidere scrisese o serie de scrisorĭ amenințătóre feteĭ, părinţilor eĭ.

Se reclamă pentru aceste amenințărĭ. Cercetările ce se fac de judecătorul de instrucție cab. 5, sunt urmate de clasarea afacereĭ la dosar. Nu se cunosc antecedentele luĭ G. faptul luĭ se considera ca acela al unuĭ om sub imperiul unuĭ sentimânt violent de dragoste.

După un repaos de cât-va timp G. reîncepe întrebuinţarea mijlócelor carĭ după judecata luĭ, aveaŭ să-l facă soţul feteĭ: scrisorĭ fără rĕspunsurĭ cumpărărĭ de servitorĭ carĭ se intervie pentru el, presenţa luĭ peste tot pe unde scia, iscodea, că are să vie, să trécă fata; amenințărĭ, nimic nu cruţa expulsatul pentru furturĭ din Paris, totul e zadarnic. Actele luĭ sunt urmate de numeróse plângerĭ ale părinţilor copileĭ.

Când G. se convinge că toate mijloacele ordinare ale vânătorilor de zestre sunt epuisate, abilul hoţ de la Paris, fără studiĭ de cât citirea romanelor, proectează a pune în lucrare faptul pentru care, aḑĭ, e adus înaintea noastră. Ceia ce nu obţine cu binele, cu amenințarea, cu scenele de dragoste, cu scenele violente, cu persecuţiunile sub formă blajină saŭ violentă, caută să obţie cu un fapt, concepţiune demnă de cel ce scia să se împărtășească din averea altora fără voia acestora.

Copila e frumósă, copila e cu avere; orĭ-cine 'șĭ ḑice G. cu o situaţiune socială bună o poate cere, i se poate pune în cale, luĭ G. fără căpătâiŭ. G. 'șĭ face socoteala că fata, urâţită, devenea mult maĭ puţin dorită de alţiĭ, că cerută maĭ puţin în căsătorie, necerută de loc de ceĭ carĭ nu maĭ puteaŭ fi atrașĭ de graţiile eĭ. Fata va vedea din ce în ce maĭ mult pe G. care nu perdea nicĭ un prilej de a'ĭ fi în cale, de a întrebuinţa toate mijlócele spre a-ĭ arăta că el e gata orĭ când, orĭ și cum a o lua de soţie.

Conceput, planul e executat, G. se gândesce să desfigureze pe fată,

să lase pe figura eĭ urmele indelebile ale vitrioluluĭ. Ce-ĭ pasă luĭ de frumusețea aceleia pe care o vrea, urîțită, averea-ĭ rămânea aceiașĭ. Cere acid sulfuric concentrat la farmaciĭ; i se refusă. Atuncĭ spre a-l obține omul ingenios a fura punga altuia, individul care voia cu or-ce preț să ajungă la averea eĭ, se presintă la Drogheria Stoenescu, se dă de student în medicină ocupat cu experiențe himice, cere etichete imprimate spre a nu confunda așa ḑisele numeróse sticle ce avea pe masa luĭ de experimentator. Obține asemenea etichete: scrie pe una „Acid sulfuric pur concentrat. Lipesce acéstă etichetă pe o sticlă, pune înăuntru apă colorată puțin cu zahăr ars, pune un dop de plută ars de el la lumânare, la acea sticlă. Se presintă din noŭ la drogheria Stoenescu, face observațiunĭ băeților că trimițând o orḑonanță medicală să-ĭ dea acid sulfuric pur concentrat, i s'a dat asemenea substanță într'o sticlă cu dop de plută, dopul de plută a fost ars de acidul sulfuric, care s'a colorat. Afirmă că are trebuință de acid sulfuric pur pentru experiențe. Droghistul care vede dopul ars, vede că conținutul a ars dopul, că conținutul e în adevĕr acid sulfuric. Vede pe sticlă eticheta droghierieĭ, etichetă pe care era scris acid sulfuric pur concentrat, crede că în adevĕr a dat altă dată clientuluĭ asemenea substanța ordonă să se dea luĭ G. o altă cantitate de acid sulfuric pur într'o sticlă cu dop de sticlă. Așa și procură Georgescu, abil: substanța de care avea trebuință în desăvârșirea planuluĭ săŭ.

Acasă, face amestecăturĭ de acid sulfuric cu diverse dose de apă pură, 10%, 20%; cércă efectul pe brațul luĭ, se opresce la 20% ca suficient spre a sluti fără a omorî. Cumpĕră un tampon cu vată în vêrf, pândesce de St. Constantin — la biserica Crețulescu, venirea d-șóreĭ aci, ca de obiceiŭ în toțĭ aniĭ. Fata indispusă, nu vine. G. pândesce altă ocasiune. El nelipsit din fața ferestrelor caseĭ, scia ora când acésta se ducea la șoseaua Chiselef. In ḑiua de 23 Maĭ a. c, pe séră, când vede că dómna și domnișóra S. plécă la șosea, el se duce acasă, pune în buzunarul stâng al vesteĭ într'un pahar lung acidul sulfuric, rupe căptușala vesteĭ între buzunarul de sus și cel de jos din stînga, bagă tamponul cu vată prin buzunarul de sus așa ca să ajungă, pe sub vestă, în paharul cu vitriol, așa că, la momentul oportun, nu 'ĭ rĕmânea de cât să împingă tamponul în paharul cu vitriol, să 'l retragă, să se servéscă.

Așa preparat se duse cu trăsura la șosea; încrucișéză trăsura cu d-na și d-șóra S., pândesce când acestea opresc trăsura în fața bufetuluĭ și când ele mergênd pe jos ajunge în dreptul lor, sare din trăsura luĭ pe trépta trăsureĭ S. móe tamponul de vată în vitriol, îl scóte, frécă pe obrazul stâng pe d-șóra S. cu acel tampon; o frécă pe sub

bărbie și când să ajungă și la obrazul drept d-na S. pune mâna după gâtul ficeĭ eĭ, o deplaséză, așa că tamponul nu maĭ atinge de cât brațul d-neĭ S. pe care o rănesce grav. La țipetele mameĭ și ficeĭ intervine sergentul care pune mâna pe G. când acesta se dedea jos de pe scara trăsureĭ unde îșĭ săvârșise isprava. G. aruncă jos paharul cu vitriol și tamponul. E condus la secție cu pantalonii arșĭ de vitriolul ce se vĕrsase din tampon.

D-șóra, simțindu-se atinsă pe figură, instinctiv se șterge cu mănușa când vede pe G. cel care o urmărea ca umbra, pe cel care o amenința continuŭ, pricepe despre ce este vorba. Ómeniĭ de bine d'imprejur aduc apă; copila se spală, dar vitriolul îșĭ făcuse opera; săpase figura, o marcase pentru tot-d'a-una.

G. Mărturisesce execuțiunea faptuluĭ sĕŭ în tóte detalille sus descrise; martoriĭ sergent de ḑi, birjariĭ, confirmă în aceléșĭ detaliĭ faptul luĭ G.

Actul medico-legal dresat de 3 doctorĭ stabilesce că rana făcută de G. cu voință, lasă pe obrazul acesteia semne indelebile pentru tótă viața, semne cărĭ contribuesc la desarmonia figureĭ, carĭ, decĭ slutesc pe pacientă.

Faptul luĭ G. intră decĭ, în dispozițiunile art. 240 c. p.; acest fapt e săvêrșit cu premeditare cu pândire după cum mărturisesce G., după cum confirmă circumstanțele de preparațiune ale faptuluĭ. Actul luĭ G. intră decĭ în dispozițiunile art. 242 c. p.

Față cu dómna S., G. săvârșește o rănire gravă: actul medico-legal dresat asupra examinăreĭ acesteĭ paciente stabilește, că rana (pacienteĭ) îĭ produce incapacitate de lucru de 10—15 ḑile. Sunt decĭ a se vedea în sarcina luĭ G. și dispozițiunile art. 249 c. p.

In vedere că se dovedește la activul preveniluluĭ 2 fapte penale, sunt a se vedea și dispos. art. 46 c. p,

Despre ce e capabil prevenitul, gradul luĭ de perversitate, reese din complexul preparăreĭ crimeĭ ca și din concepția crimeĭ. Individul care se dă în actul sĕŭ, ca victimă á iubireĭ întrebat despre antecedentele, rĕspunde că nu a maĭ fost condamnat.

Cercetările făcute prin serviciul antropometric, dovedesc că G. a fost condamnat deja în Paris, o dată la 8 lunĭ închisoare pentru furt; o a doua óră la 13 lunĭ închisóre pentru același delict a fost expulsat din Franța în 1894. Rĕspunsurile ce ne dă în ḑiua de 1 Iulie, amenințările ce adreséză direct serviciuluĭ antropometric și judecătoruluĭ de instrucție, arată definitiv, profund, gradul de pervesitate al luĭ G.

Chemat altă-dată la instrucție, pentru amenințările aduse familieĭ

S., chemat de maĭ multe orĭ la poliţie, în urma unor altor asemenea ameninţări devine din ce în ce maĭ aprig, din ce în ce periculos; ajunge la crimă. In închisóre, la Văcăreştĭ, devine furios, ameninţător. Amorezatul, în infamiă îşĭ desveleşte în tótă goliciunea perversitatea luĭ, natura luĭ periculósă, natura individuluĭ care când nu póte ajunge direct la punga altuia se (atacă) dă la dânsa pe căĭ piezişe, prin mijlóce inventate de om fără scrupule, ascunde sub masca unor sentimente de iubire fără margine desvăluite de antecedentele luĭ, de rĕspunsurile;

Pentru aceste motive;
vĕḑênd art. 238 pr. p.
De acord cu D-l Pr. Procuror.

Declarăm că este cas de urmărire pentru rănire gravă urmată de slutire, săvărşită cu premeditare, în termeniĭ art. 240 şi 242 cod p. şi pentru rănire gravă în termeniĭ art. 229 c. p. combinat cu art. 40 acelaş cod contra luĭ G. major depus preventiv fost condemnat pentru furturĭ.

Dispunem ca dosarul cu tóte actele inculpatuluĭ să fie înaintate D-luĭ Prim Procuror al trib. Ilfov spre a fi trimise D-luĭ Procuror General al Curţeĭ de apel din Bucurescĭ spre a se procede la punerea sub acusare a preveninuluĭ.

Se va comunica D-luĭ Director al penitenciaruluĭ Văcărescĭ instrucţiunea e terminată.

Va trece pe prevenit în arestul Curţeĭ cu juraţĭ. Mandatul de depunere dat contra preveninuluĭ se va transforma în mandat de arestare.

Parte civilă este constituită.

Dată la cabinetul nostru în Bucurescĭ aḑĭ în 7 Iulie, 1896, de noĭ.

Judecător (ss) **C. Sărăţeanu.**

Grefier (ss) **G. Marinescu.**

CAMERA DE PUNERE SUB ACUSARE A CURŢEĬ DE APEL DIN BUCURESCI

DECISIUNEA No. 173

Avênd în vedere adresa d-luĭ Procuror General cu No. 10812 pe lângă care trimete dosarul cu procedura urmată la Cabinetul d-luĭ Jude Instr. Trib. Ilfov, cab. III contra preveninuluĭ G. de anĭ 23, student, domiciliat în Bucurescĭ prevenit pentru rănire gravă.

Avênd în vedere actele de procedură

Curtea deliberând şi

Avênd în vedere că din actele de instrucţiune dresate la Cabinetul

d-luĭ Jude Instructor dn Ilfov cab. III, resultă sarcinĭ şi indiciĭ suficiente de culpabilitate în contra prevenituluĭ G., ca să motiveze punerea luĭ sub inculpare pentru faptul că, în séra de 23 Maĭ 1896 a pândit şi atacat la şosea pe pacienta d-ra S., aplicându-ĭ pe figură un tampon muiat în vitriol, causându-ĭ prin acest mijloc maĭ multe rănĭ pe figură.

Avênd în vedere că din constatarea făcută de medicul legist al Capitaleĭ la 17 August a. c. resultă că rănirile suferite de pacientă nu aŭ gravitatea slutireĭ.

Că prin urmare, faptul imputat prevenituluĭ este delictul de rănire gravă care a causat pacienteĭ o vătămare însemnată sănătăţeĭ, fapt prevĕḑut şi penat de art. 239 c. p.

Avênd în vedere, de altă parte, că din instrucţiunea urmată, *reese că în acelaşĭ timp şi cu aceiaşĭ ocasiune* prevenitul a comis şi o rănire prin imprudenţă asupra persóneĭ d-reĭ S., fapt prevĕḑut şi pedepsit de art. 248 c. p.

Că dar este loc a se face în contra'ĭ şi aplicarea art. 40 c. p.

Pentru aceste motive

In unire cu conclusiunile orale ale d-luĭ Procuror General reforméză ordonanţa cu No. 112 din 96 a d-luĭ Jude Instructor al Trib. Ilfov cab. III şi în consecinţă trimete pe prevenitul G. în judecata Trib. Corecţional spre a fi judecat conf. legeĭ, pentru faptele prevĕḑute şi pedepsite de art. 239, 248 şi 40 din cod. penal.

TRIBUNALUL ILFOV S. I.

Sentinţa No. 800.

8 Octombrie 1896.

TRIBUNALUL

S'a acordat cuvântul d-luĭ avocat Barbu Stefănescu Delavrancea din partea apĕrăreĭ; d-sa susţine că, intenţionat împrejurul acesteĭ afacerĭ s'a făcut o vâlvă mare de către acéia care aveaŭ un interes rĕŭ — că este convins că G. din tóte cele ce a făcut, dovedesce că este un *maniac exaltat* şi care 'şĭ are instinctul apĕrăreĭ saŭ conservăreĭ luĭ. Că el este *iresponsabil* şi că nu i se póte ridica dreptul la circumstanţe usurătóre conchide cerând clementa trib. în ce privesce aplic. pedepse.

D-l M. Durma tot din partea apărăreĭ, presintă un certificat medical, cu care demonstră că încercarea de sinucidere a luĭ G. nu a fost

simulată dânsul stând din acéstă causă maĭ mult timp în spital. Presintă o scrisóre originală a d-luĭ S. în care arată epoca de când data cunoscinţă dintre G. şi familia S. conchide cerând saŭ achitarea inculpatuluĭ saŭ circumstanţe uşurătóre în aplicarea pedepseĭ.

Tribunalul;

Avênd în vedere decisiunea Camereĭ de punere sub acuzare a Curţeĭ de apel din Bucurescĭ cu No. 173 din 24 August 1896, care trimite pe prevenitul G. în judecată trib. corecţional sub inculpare de rănire cu voinţă şi de rănire prin inprudenţă.

Avênd în vedere actele din dosar, desbaterile urmate, deposiţiunile martorilor audiaţĭ în instanţă sub prestare de jurământ din care resultă că prevenitul în ḑiua de 23 Maiŭ a. c., a rănit pe d-ra S. aplicându-ĭ acid sulfuric pe obraz cu ajutorul unuĭ tampon cu vată că cu acéstă ocasiune a fost atinsă la braţ şi rănită tot în acest mod şi d-na S. mama d-reĭ care se găsea alăturĭ de fiica sa în trăsură, staţionând în faţa bufetuluĭ de pe soseaua Kiseleff, unde prevenitul le urmărise pentru a'şĭ executa planul ce concepuse maĭ din nainte; în adevĕr:

Considerând demersurile prevenituluĭ, începute din momentul ce vede în Bucurescĭ pe tânăra S. şi află că este unica fică a unuĭ om cu dare de mână. Stăruitórele urmărirĭ, ne lipsind de nicăerĭ de unde află că se duce se mută într'o cameră unde locuia d-na şi d-ra S. pe când soţia S. se afla în divorţ; caută să vorbéscă feteĭ să-ĭ trécă scrisorĭ cumpără pe servitorĭ, demersurĭ şi insistenţe îndreptate fie direct fie indirect pe lângă familie şi anume pe lângă mătuşa copileĭ care nu-ĭ da nicĭ un resultat după dorinţa sa; urmăresce pe d-ra S. până şi în streinătate unde mergea vara cu părinţiĭ sĕĭ, se depun apoĭ plângerĭ în contra sa; vĕḑându-şi planurile ne reuşite şi creḑînd că va atrage asupra-ĭ cel puţin mila acelor cărora le cerea fata în căsătorie saŭ şi mila feteĭ, ca manifestaţie a dragosteĭ sale către fată simuléză o sinucidere trăgând asupra-şĭ un foc de revolver însă de maĭ înainte trimisese scrisóre amenințătóre părinţilor feteĭ.

Considerând dorinţa nelegiuită a prevenituluĭ de a-şĭ ajunge scopul ce urmărea, avênd cunoscinţă, în cele din urmă că rĕsbunarea va fi resultatul acţiuneĭ sale care 'l îndreptă pe altă cale: Merge la o farmacie pentru a-şĭ procura acid sulfuric, i se refusă însă, trece apoĭ la drogheria Stoenescu unde se presintă ca student în medicină ocupat cu experienţe chimice şi cumpără etichete imprimate pentru a nu i se confunda aşa ḑisele numeróse sticle ce avea pe masa de experienţe, lipeste pe o sticlă una din etichete scrisă de dânsul cu cuvintele. „Acid sulfuric pur concentrat“ întroduce în acea sticlă apă co-

lorată cu zahăr ars și-ĭ pune un dop de plută ars la lumânare, cu acéstă sticlă se presintă din noŭ la aceiașĭ drogherie și începe a face observațiunĭ băeților din prăvălie că trimețând cu ordonanță medicală să i se dea acid sulfuric pur concentrat i s'a dat o asemenea substanță într'o sticlă cu dop de plută care a fost ars de acidul sulfuric ce s'a colorat susținând că are nevoe de acid pur sulfuric pentru experiențe. Spusele prevenitului conving pe droghist care ordonă a i se da o altă cantitate de acid sulfuric pur într'o sticlă cu dop de sticlă obținând ast-fel substanța dorită, vine acasă, amestecă acidul sulfuric cu diferite doze de apă cércă efectul pe brațul sĕŭ se oprește la preparațiunea de 20% ca suficient pentru a sluțĭ fără a ucide și cumpĕră un tampon cu vată la vârf. In ḑiua de 21 Maiŭ de Sfântul Constantin pândește la biserica Crețulescu unde stia că d-ra S. vine de obiceiŭ în toțĭ anĭ, dar indispusă în acea ḑi nu vine. Prevenitul nelipsit din fața ferestrelor caseĭ scia ora când acestea mergeaŭ la soseaua Kiseleff; ast-fel în ḑiua de 23 Maiŭ a. c., pe când d-na și d-ra S. se aflaŭ în trăsură plimbându-se la șosea, prevenitul care le urmărise având și el o trăsură, pândesce până când trăsura d-neĭ S. se opresce în fața bufetuluĭ atuncĭ el continuă a merge la pas ajunge în dreptul lor sare din trăsura sa pe trépta trăsureĭ S. moae tamponul de vată în vitriolul ce avea pus într'un pahar lung de sticlă așezat în buzunarul vesteĭ sale și cu acel tampon muiat, frécă pe obrazul stâng al d-reĭ S. o frécă pe sub bărbie iar când să ajungă la obrazul drept, D-na S. pune mâna după gâtul ficeĭ sale ca scut de apărare, așa că tamponul atinge brațul d-neĭ S. și o rănesce grav. La țipetele victimelor intervine sergentul și pune mâna pe G.

Considerând că faptul imputat prevenituluĭ este cu suficiență dovedit, prin propria-ĭ mărturisire, coroborată cu arătările făcute de martorĭ în depoșițiunile ce li s'aŭ luat sub prestare de jurământ în instanțe.

Considerând raportul medico-legal aprobat de consiliul sanitar superior, care constată:

1) Maĭ multe rănĭ pe obrazul stâng al pacienteĭ S. pe gât, bărbie, rănĭ produse prin contactul acestor părțĭ cu o substanță concentrată de acid sulfuric (vitriol).

2) Incapacitatea de lucru produsă de acele rănĭ pentru timpul de cel puțin 30 ḑile și 3) semnele indelebile ce vor rămâne pentru tótă viața pe figura pacienteĭ după vindecarea rănilor, semne ce vor contribui la desarmonia figureĭ;

Considerând că dacă rănile victimeĭ aŭ luat proporțiunĭ maĭ marĭ acésta nu se datoresce, pretinseĭ menagerĭ, la adăpostul căruia voește a se pune prevenitul, alegând că a voit prin acéstă împins de pa-

siunea iubireĭ să lase, pe obrazul d-șóreĭ S. un mic semn un suvenir, ci fericiteĭ întâmplărĭ că alăturĭ se găsea d-na S. mama cea de a doua victimă a faptuluĭ și care de și rănită dar maĭ ușor a putut să vie în ajutor ficeĭ sale.

Că prin urmare susținerile preveniteluĭ de a nu fi usat de tótă tăria vitrioluluĭ după cum se încércă a proba cu semnele de pe brațul sěu, unde a făcut diverse încercărĭ spre a putea obține o soluțiune maĭ slabă cu care să facă numaĭ un mic semn, sunt fără temeĭ și făcute în interes de a se apăra, că s'a constatat în de ajuns influența ce avea asupra pieleĭ acidul cu care s'a servit la comiterea faptuluĭ că dar fals este terenul pe care se pune prevenitul spre a susține că tótă rana este ușóră;

Considerând în ce privesce faptul de al II comis de prevenit și suferit de d-na S. prin atingerea cu vitriol la ante-brațul stâng, când a pus mâna pe după gâtul ficeĭ sale pentru a o apăra în contra preveniteluĭ;

Considerând raportul medico-legal care constată la d-na S. pe partea posterióră și inferióră a ante-brațuluĭ stâng o rană produsă prin contactul pieleĭ cu o soluțiune concentrată de acid sulfuric (vitriol) cerênd o incapacitate de lucru de 10—15 ḑile.

Considerând că prevenitul în timpul executăreĭ faptuluĭ cu care se îndreptase asupra d-reĭ S. se întâmplă că din nesocotință și fără voe să atingă cu tamponul muiat cu vitriol pe d-na S. ivindu-i-se rana sus descrisă;

Considerând că prevenitul pentru a beneficia de circumstanțe ușurătóre susține că sentimentul dragosteĭ l'a exaltat așa în cât l'a decis a lua calea ce a urmat-o pentru a săvârși faptul procesuluĭ de aḑí.

Considerând antecedentele preveniteluĭ date de serviciul antropometric în care se vede că a suferit deja două condamnațiunĭ cu închisóre pentru furt, la Paris a fost expulsat din Francia la 1894 când se întórse în țară, fără rost, fără a-șĭ continua studiile; fără alt căpătâiŭ de cât ajutorul bănesc al mătușeĭ sale T. și atuncĭ începe campania maĭ sus descrisă.

Considerând că dacă apropiind faptele și împrejurările în care l'a pregătit și săvârșit prevenitul cu antecedentele sale, reesc în mod evident că pasiunea cu care urmărea pe d-ra S. născea dintr'un sentiment de dragoste care se traducea în finețea de care simția că are nevoie multă pentru a vâna averea obținênd mâna feteĭ și nereușind ia calea rĕsbunăreĭ.

Că ast-fel fiind faptul rémâne cum e constatat și mărturisit de per-

venit în sarcină-ĭ fără ca vr'o circumstanță ușurătóre să militeze în favórea sa;

Considerănd că fiind date până aci actele prevenituluĭ și consecințele funeste carĭ aŭ urmat ambele fapte comise de G., caracteriséză destul de bine delictele prevědute de art. 239 și 249 comb. cu 248 c. p. a căror coprindere e următórea:

„239. Dacă lovirile sau rănirile au causat o vĕtămare însemnată sănătățeĭ sau unuĭ membru al corpuluĭ victimeĭ, orĭ dacă a dat naștere vre-uneĭ incapacitățĭ de lucru, culpabilul se va pedepsi cu închisóre de la 3 lunĭ până la 2 anĭ și amenda de 2000 leĭ. — Iar dacă se va fi urmat cu premeditare sau pândire, minimum pedepseĭ va fi de 6 lunĭ.

„248. Orĭ-carĭ din nedibăcie, din nesocotință din nebăgare de sémă din neîngrijire sau din nepăzirea regulamentelor, va săvârși omor fără voe orĭ va fi fost causa involuntară de a se săvârși omorul se va pedepsi cu închisóre de la 3 lunĭ până la $1^1/_2$ ani și cu amenda până la 1000 leĭ.

„249. Dacă din una din consecințele evidente vor fi resultat numaĭ rănirĭ orĭ loviturĭ, închisórea va fi de la 15 dile până la 2 lunĭ și amenda de la 26 până la 500 leĭ.

Cosiderând că prevenitul se găsesce în stare de cumulațiune de delicte de aceiași natură și supusă la aceleașĭ pedepse urmând ast-fel a i se aplica și art. 40 c. p. care are următórea cuprindere:

„Când inculpatul se va fi dat în judecată pentru maĭ multe crime sau delicte se va aplica osânda cea maĭ grea dacă acele crime sau delicte sunt de deosebite naturĭ și supuse la pedepse osebite, iar de vor fi de aceiașĭ natură și supuse la aceleașĭ pedepse judecata va hotără maximum pedepseĭ.

Avênd în vedere că partea civilă cere ca despăgubire suma de 100,000.

Considerând că tribunalul în aprecierea sa fixéză quantumul acestĕ despăgubirĭ la suma de 2000 leĭ.

Avênd în vedere conclusiunile d-luĭ Procuror de secțiune;

Pentru aceste motive

In acord cu conclusiunea Ministeruluĭ public făcênd aplic. art. 239 249 comb. cu 248 din c. p. comb. cu art. 40 din acelașĭ cod.

In virtutea legeĭ

Condamnă pe inculpatul G. să stea la închisóre corecțională pe timp de 2 anĭ și să plătéscă în folosul fisculuĭ 1000 leĭ cu aplicația art. 28 c. p. în cas de insolvabilitate.

Maĭ condamnă pe numitul inculpat să plătéscă suma de 2000 leĭ ca despăgubirĭ civile reclamantuluĭ G. S.

TRIBUNALUL ILFOV SECȚ. II C. C.

Sentința No. 111

25 Ianuar 1897.

La apelul nominal s'a presentat inculpatul G. adus de la Penitenciarul Văcăreștĭ; presințĭ și martoriĭ.

S'a citat requisitorul No. 1533/97 al D-luĭ Prim Procuror local prin care G. este dat judecățeĭ pentru delictul prevědut și pedepsit de art. 184 și 187 c. p. D-l Președinte făcênd inculpatuluĭ interogotoriŭ, el a recunoscut că în ḍiua când i-s'a respins recursul, a lovit cu palma pe D-l Procuror General, a cerut însă de la tribunal ca să se amâne procesul pentru ca să-șĭ pue apěrător ḍicând că singur nu se póte înfățișa.

Representantul minist. public (Proc. B. Catargiŭ) s'a opus la cererea de amânare, zicând că e făcută numaĭ dintr'un spirit de șicană din partea luĭ G.

Tribunalul apreciind a respins cererea de amânare de óre-ce inculpatul a avut destul timp spre a-șĭ pune apărător.

S'a ascultat martoriĭ presențĭ conf. art. 153 p. p. după carĭ inculp. a declarat că nu face act de presență și că se retrage din ședință.

Trib. luând act de acéstă declarație i-a permis să se retragă și a dat cuvêntul în fond D-luĭ Procuror.

D-l Procuror a făcut istoricul faptuluĭ imputat luĭ G. cerând de la tribunal, aplicarea art. 184 și 187 c. p. pentru delictul de lovire cu precugetare săvârșit asupra D-luĭ Pocuror General.

TRIBUNALUL

Avênd în vedere că G., prin rechisitorul D-luĭ Prim Procuror local cu data 21 Ianuar 1897 este dat judecățeĭ pentru delictul prevědut și pedepsit de art. 184 și 187 c. p.

Considerând că din acest rechisitoriŭ resultă că G. în ḍiua de 20 Ianuarie a. c. după ce i-se respinsese recursul în casație, a cerut din arestul Palatuluĭ de justiție să comunice cu D-l Prim Procuror, saŭ cu Procurorul Nicolaŭ, că venind D-l Procuror General, i-a cerut să-ĭ arate plângerea ce voia a face D-luĭ Prim Procuror; iar el ia rěspuns că nu voește să vorbéscă cu D-sa ci cu D-l Prim Procuror saŭ cu Procurorul Nicolaŭ și la obiecțiunea D-luĭ Procuror Gen. că de ce nu-ĭ comunică D-sale cea ce avea de spus D-luĭ Prim Procuror, G. înaintéză un pas și pe neașteptate îl lovește cu palma peste obraz, ḍicându-ĭ *„iată ve voiam a-ĭ spune.“*

Considerând că G. recunóște faptul lovireĭ asupra persóneĭ D-luĭ Procuror General.

Considerând că din deposițiunile martorilor: Ion Donescu, D. Ivan, Grünberg Adolf, T. Neagu și D. Vasilescu, ascultațĭ adĭ de tribunal, sub prestare de jurământ, conform art 153 pr. p. resultă acelașĭ lucru.

Considerând că precugetarea luĭ G. de a lovi pe unul din membri parchetuluĭ, resultă atât din deposițiunile acestor martorĭ cât și din declarațiunea făcută de însușĭ inculpatul G. înaintea D-luĭ Jude-Instructor Sărățeanu (vedĭ dosar. Instr. No. 103/14 cab. III fila 24) prin care declară *„că va cere socotélă după terminarea instrucțiuneĭ“* fapt din care reese că de atuncĭ G. nutrea în potriva membrilor parchetuluĭ, cugetul de rěsbunare, și în adevěr în dіua când i-s'a respins recursul în Casație a și căutat cu orĭ-ce chip a-șĭ rěsbuna și executa intențiunea sa, lovind pe D-l Procuror General.

Că dar, săvârșind acest fapt de lovire cu precugetare în persóna D-luĭ Procuror General, s'a făcut pasibil de penalitatea prevědută de art. 184 și 187 c. p. carĭ texte de lege fiind citit de D-l Președinte în ședință publică aŭ urmětórea cuprindere:

Art. 184. — „Orĭ cine va lovi chiar fără armă și chiar fără a resulta rănire, pe orĭ-se funcționar administrativ saŭ judecătoresc în exercițiul funcțiuneĭ sale, saŭ cu ocasiunea acestuĭ exercițiŭ se va pedepsi cu închisóre de la un an până la doĭ anĭ iar dacă lovirea se va fi urmat în sala ședințeĭ a uneĭ Curțĭ saŭ a unuĭ Tribunal, culpabilul se va osândi încă și cu înterdicția pe timp mărginit.“

Art. 187. — „Chiar când nisce asemenea atacurĭ nu vor fi causat vărsare de sânge, rănirĭ saŭ bóle, culpabilul se va pedepsi cu închisóre de la treĭ până la cincĭ anĭ și cu interdicția pe timp mărginit, dacă lovirea s'a săvârșit cu precugetare saŭ prin pândire.“

Că trib. făcând aplicația art. maĭ sus citate și ascultând și conclusiunile D-luĭ Procuror.

In numele legeĭ;

Condamnă pe G., să sufere închisóre corecțională, pe timp de 5 anĭ și interdicția pe un timp egal după expirarea pedepseĭ închisóreĭ.

CURTEA DE APEL SECȚIA III BUCURESCĬ

Decisiunea No. 228

D. Procuror General cu adresa sa No. 1261 din 10 Februarie din 1897 a trimis în cercetarea acesteĭ curțĭ apelul făcut de prevenitul în contra sentințeĭ corecționale No. 111 din 1897 a trib. Ilfov secț. II civ. cor.

S'a fixat cercetarea acestuĭ apel pentru ḑiua de 14 Febr. din 97, pentru când s'a chemat prevenitul și la acéstă dată după ce s'a constatat că apelul este făcut prin Grefa trib. și cu termenul de ḑece ḑile conf. dispos. art. 198 din proc. cod. penal intrându-se în cercetarea causeĭ D. Președinte a făcut interogatoriul prevenituluĭ iar Curtea prin încheerea sa cu No. 418 din 14 Febr. 1897 în urma cerereĭ prevenituluĭ pentru dovedire de fapte carĭ puteaŭ să-ĭ ușureḑe posițiunea i-a admis proba cu martorĭ, iar, în *vederea și a cerereĭ advocatuluĭ P. Sfetescu* apărătorul prevenituluĭ, Curtea a *numit o comisiune medicală compusă din Domniĭ medicĭ Șutzu, Buicliu și Minovicĭ cu însărcinarea ca să examineze starea mintală a prevenituluĭ* și să-șĭ dea avisul seŭ în scris printr'un raport către Curte asupra stăreĭ mintale a numituluĭ prevenit; apoĭ s'a amênat cercetarea procesuluĭ pentru ḑiua de 17 Februarie 1897 pentru a se cita martoriĭ: D-niĭ C. Hamangiu și Nicolau procurorĭ la trib. Ilfov și Donescu director al penitenciaruluĭ Văcărescĭ cum și mediciĭ experțĭ numițĭ de Curte pentru ca să presteze jurământul legal.

In ḑiua de 17 Februarie s'a presintat prevenitul asistat de D. adv. V. Cancicof, martorii: D-niĭ Hamangiu, Nicolau și Donescu și experțĭ D-niĭ D-rĭ Șuțu Buicliu și Minovicĭ.

Dupĕ ce martoriĭ aŭ fost invitațĭ a se retrage din audiență și s'a dat lectură actelor din dosar și încheereĭ cu No. 418 din 14 Febr. 97 s'a luat jurămênt fie-căruĭ expert în parte carĭ aŭ prestat jurămêntul în termeniĭ prevĕḑuțĭ de articolul 43 din c. de proc. criminală. După prestarea jurământuluĭ s'a pns în vederea D-lor medicĭ experțĭ spre a îndeplini misiunea ce li-s'a dat de curte prin Incheerea No. 418 din 14 Febr. 97, iar experțiĭ aŭ cerut termen de o lună pentru a putea examina de aprópe pe prevenit în acest interval de timp și a depune un raport consciincios asupra însărcinăreĭ ce li-sa dat.

D-l avocat Cancicof a cerut a se asculta martoriĭ propușĭ de prevenit și admișĭ de curte după ce mediciĭ experțĭ 'șĭ vor depune raportul.

In urma cărora Curtea, prin încheerea sa cu No. 449 din 17 Feb. 97 a amânat procesul la 21 Martie 97 pentru a se cita din noŭ martoriĭ d-niĭ C. Hamangiu și Nicolau Procurorĭ pe lângă Trib. Ilfav și Donescu directorul penitenciaruluĭ Văcărescĭ și a se cere de la penitenciar a trimete pe prevenit.

Astă-ḑĭ 21 Martie 97, la apelul nominal s'a presintac prevenitul asistat de d-niĭ av. B. Ștefănescu Delavrancea, P. Sfetescu și V. Cancicof.

S'a presentat și martorul Ionescu, lipsind martorii: d-nii Procurori Hamangiu și Nicolau.

S'a invitat martorul presinte a se retrage din audiență.

S'a dat citire raportului, sentinței astă-ḑi apelată și tutulor celor-l'alte acte și lucrări din dosar cum și raportului medico-legal al d-lor d-ri experți.

Asupra disposițiunei luată de d-l Președinte d'a se procede la ascultarea martorilor, d-l avocat Cancicof declară că față cu declarațiunile d-lor Medici experți din actul medico-legal, declară că în numele prevenitului renunță la ascultarea martorilor ce a propus ne mai avênd nici un interes pentru apărare și

Curtea

Avênd în vedere că apărătorul prevenitului a renunțat la ascultarea martorului pe care 'l propusese în apărare, renunțare la care prevenitul nu a făcut nici o obiecțiune deci și-a însușit-o;

Avênd în vedere că nici d-l Procuror n'a făcut vre-o obiecțiune la aceasta, nici nu și-a însușit vre-un martor de al prevenitului.

Pentru aceste motive

Decide:

A se procede la cercetarea și judecata acestui proces fără a fi ascultați martorii propuși de prevenit.

D-l Președinte a făcut interogatoriul prevenitului.

D-l Procuror ḑise că din raportul medico-legal al d-lor experți se constată că inculpatul se află în stare de perderea usului rațiunei; cerênd a i se admite apelul.

D-l av. Delavrancea după ce face biografia prevenitului arată diferitele fapte comise de el analizéză în fine, actul Medico-legal susținênd că prevenitului 'i lipsesce instinctul de conservare.

Că rĕspunsurile lui sunt acusațiuni și nu-și dă socotélă de resultatul faptelpr sale, conchiḑând cere ca curtea să-l declare iresponsabil de faptele sale și să-l achite.

Declarându-se închise desbaterile, Curtea s'a retras în camera de consiliŭ și în urma deliberațiunei, D. Președinte a eșit din nou în ședință publică unde în presența D-lui Procuror și a prevenitului a pronunțat următórea decisiune;

Curtea

Asupra apelului făcut în termen de prevenitul în contra sentinței corecționale No. 111 din 97 a Trib. Ilfov, secț. II civ. cor.

Ascultând pe prevenit și pe apărătorii sĕi cari aŭ avut cei din urmă cuvîntul în desvoltarea mijlócelor de apărare.

Ascultând pe D. Procuror de secțiune C. Tătăranu în requisițiunile sale.

Avênd în vedere sentința apelată, precum și cele alte acte din dosarul procesuluĭ care stabilesc instrucțiunea făcută acesteĭ cause atât înaintea primeĭ instanțe cât și în instanța Curțeĭ.

Avênd în vedere că prin sentința apelată trib. a condamnat pe prevenitul G. la închisóre corecțională pe timp de 5 anĭ și interdicția pe un timp egal, dupĕ expirarea pedepseĭ închisóreĭ, fiind declarat culpabil că, cu, precugetare, a lovit pe D. Procuror General al curțeĭ de Apel din Bucurescĭ, în timpul când se găsea în exercițiul funcțiuneĭ sale de Procuror General.

Avênd în vedere că din împrejurările în care prevenitul a săvêrșit faptul de violență asupra persóneĭ D-luĭ Procuror General al Curțeĭ de Apel din Bucurescĭ, ce nu-șĭ găsesce nicĭ cum explicațiune într'o stare normală a mințeĭ făptuitoruluĭ; din neputința prevenituluĭ de a'ĭ da o explicațiune, din starea de imposibilitate a prevenituluĭ și din inconștiința sa de gravitatea faptuluĭ săvârșit, manifestate prin tóte actele sale în decursul acestuĭ proces, precum și prin rĕspunsurile sale la numerósele întrebărĭ ce i-s'aŭ pus de curte și de ministerul public în ședințele în carĭ s'a cercetat acest proces; din revolta prevenituluĭ, manifestată cu atâta violență, la idea de a fi considerat că se găsește în stare de smintire; din aceia că consideră urmărirea judiciară a acestuĭ fapt, și condemnațiunea sa în afacerea S. ca măsurĭ nedrepte și acte de persecuțiune îndreptate contra-ĭ din complexul de fapte, desordonate, iraționale, neechilibrate ce a săvârșit în ceĭ din urmă șase anĭ fapte stabilite cu precisiune atât cu ocasiunea judecățeĭ acestuĭ proces cât și cu aceia a afacereĭ S., din tóte aceste împrejurărĭ și fapte Curtea, în apreciarea sa, și-a făcut convincțiunea că prevenitul era în stare de pierderea usuluĭ rațiuneĭ sale prin cause independente de voința sa, în momentul când a săvârșit faptul de agresiune asupra persóneĭ D-luĭ Procuror General, pentru care se găsește condamnat prin sentința supusă apeluluĭ de față.

Că acéstă stare a mințeĭ prevenituluĭ nu i-a permis să aibă noțiunea bineluĭ și răuluĭ în săvârșirea faptuluĭ ce i se impută și are de urmare că nu se socotește faptul zăvârșit de prevenit.

Avênd în vedere că la faptele și împrejurările din carĭ unele se găsesc raportate în considerantul precedent, carĭ singure aŭ fost de natură și suficiente ca să facă deplina convingere a Curțeĭ *că avea de judecat pe un iresponsabil*, pe prevenitul G. care săvârșise faptul de agresiune în contra persóneĭ d-luĭ Procuror General aflându-se în stare de perderea usuluĭ rațiuneĭ sale prin cause independente de voința sa, și aŭ determinat pe Curte să declare că nu se socotește delict acest fapt al sĕŭ și decĭ să achite pe prevenit se maĭ adaugă

și constatarea comisiuneĭ de medicĭ experțĭ însărcinațĭ de curte ca să studieze starea mintală a prevenituluĭ, comisiune, care după ce a prestat în ședință publică înaintea Curțeĭ, jurământul legal, conform cu formula stabilită prin articolul 43 din Cod. de proc. criminală, a examinat în maĭ multe ședințe la diferite intervale starea mintală a prevenituluĭ și a dat Curțeĭ avisul sĕŭ în conclusiunea raportuluĭ presentat care este:

„G. este un degenerat hereditar cu fórte multă probabilitate de natură heredo-sifilitică.

„El este atins de manie morală, stare patologică manifestată prin ideĭ fixe, obsesiunĭ și impulsiunĭ sustrase controluluĭ voințeĭ sale.

„Ca atare el póte îndeplini acte de acelea carĭ pot constitui un pericol pentru societate, acte, ce par a emana de la la voința sa, dar care în realitate nu sunt de cât un efect pasiv al cerebrațiuneĭ sale alterate."

Avênd în vedere și textele art. 57 Cod. p. și art. 10 din codul de proced. pen. aplicate în speță de curte și carĭ tóte aŭ fost citite în ședință publică de către d-l Președinte și aŭ următórea cuprindere:

Art. 57; Nu se socotesce nicĭ crimă nicĭ delict faptul săvârșit în stare de smintire și în orĭ-care altă stare de perderea usuluĭ rațiuneĭ sale prin cause independente de voința sa.

Art. 10; Verĭ-ce acțiune ia finit prin otărârea judecățeĭ în ultima instanță.

„Asupra uneĭ acțiunĭ publice, judecata trebue să pronunțe prin a sa hotărâre saŭ aquitare saŭ absolvire saŭ condamnare, însă:

Aquitarea, când se recunósce că faptul imputat nu are ființa saŭ că inculpatul nu póte fi rĕspundĕtor de acel fapt.

Pentru aceste motive

In unire cu requisițiunile Ministeruluĭ public,

In virtutea legiĭ

Decide:

Admite apelul făcut de prevenitul G. în contra sentințeĭ corecțională No. 111/97 a trib. Ilfov. sect. II civ. cor.

Reformézá acéstă sentință.

Constată că prevenitul se găsea în stare de perderea usuluĭ rațiuneĭ sale prin cause independente de voința sa când a săvârșit faptul de agresiune ce i-se impută asupra persóneĭ D-luĭ Procuror General al curțeĭ de apel din Bucureștĭ și în consecință:

Achită pe prevenitul G. de faptul ce i-se impută.

OPINIUNE

Sub-semnatul în vedere că din complexul actelor de instrucţiune făcute atât înaintea primeĭ instanţe cât şi în apel din rĕspunsurile date de apelant, întrebările ce i-aŭ fost adresate, din modul luĭ de a se conduce din dibăcia ce a întrebuinţat cu ocasiunea comitereĭ delictelor pentru care a fost judecat şi condemnat, deja atât în ţară cât şi în streinătate mi-am făcut convingerea că apelantul este în întregimea facultăţilor mintale, sunt de părere că înlăturându-se incidentul să se procédă la judecarea fonduluĭ procesuluĭ.

(ss) D. GIUVARA.

RAPORT MEDICO-LEGAL

Sub-semnaţiĭ, doctorĭ în Medicină, invitaţĭ de d. Preşedinte al Curţeĭ de Apel, Secţia III-a spre a ne pronunţa asupra stăreĭ mintale a luĭ M. G., inculpat de maĭ multe fapte criminale, după ce am depus jurământul legal, am procedat la cercetare, aceasta în maĭ multe rândurĭ, atât la Văcăreştĭ unde sus-numitul este deţinut cât şi la Palatul Justiţieĭ, Cabinetul Mediculuĭ-Legist unde era transportat de la penitenciar; pe de altă parte am procedat la o anchetă spre a cunoaşte oare-care date familiare, în fine am luat în studiŭ şi dosarul instrucţiuneĭ acesteĭ cause pus la disposiţiunea noastră de către Onor. Curte şi ast-fel am constatat cele următoare:

I. Din anamnesă aflăm că M. G. este zingurul copil care a supravieţuit altor 6 carĭ aŭ sucombat fie 1—2 lunĭ după naştere, fie prin avort; că muma sa a avut două avorturĭ şi că a sucombat încă jună, în urma septicimieĭ puerperale, că între părinte şi mumă a fost o mare diferenţă de etate, 16 şi 42 anĭ, că părintele luĭ a sucombat în etate de aproape 70 anĭ sunt acum 3 anĭ în urma, se zice, a uneĭ apoplexiĭ.

Copilăria luĭ M. G. a fost dificilă. Resfăţat, iritabil, altminterĭ inteligent. La şcoală, apoĭ la liceŭ purtarea luĭ a fost desordonată, impulsivă, chiar atrăgând după sine pedepse repetate. N'a putut urma decât până la a 6-a clasă licealǎ, apoĭ a fost incapabil de a obţine bacalaureatul, căcĭ devenise leneş, melancolic şi fără voinţă. Maĭ târziŭ numaĭ şi ca o distracţie a fost povăţuit de amicĭ şi familia sa a merge la Paris să facă şcoala de mine. In etate de 17 anĭ, epoca adolescenţeĭ, a fost atras, prin întêmplare, spre o tânără domnişoară cuprins de un amor platonic care a fost punctul de plecare şi obiectul împrejurul căruia se învârteşte de 6 anĭ trecuţĭ.

Acest sentiment care a coprins toată cerebraţiunea sa l'a condus la numeroase acte incorecte, delictuoase şi criminale. Din momentul acela toate sentimentele sale aŭ fost pervertite. Căcĭ fără respect către părintele şi familia sa, abusând de încrederea şi de credulitatea lor, furându-le banĭ şi obiecte preţioase, acĭ prin afecţiune, acĭ prin scrisurĭ falşe, comiţând maĭ

multe furturĭ în Paris unde a fost condamnat pe maĭ multe lunĭ la reclusiune și expulzat, dându-se unor escrocheriĭ la Nizza, Triest, Geneva sub diferite nume falșe, călătorind din oraș în oraș, împins totdeauna de aceiașĭ obsesiune de a întâlni pe persoana aceia, cheltuind sume însemnate și în disproporțiune cu averea sa și cu scopul ce urmărea pentru a'șĭ procura fotografia eĭ, urmărind'o la biserică, acasă, pe stradă, în voiagiŭ, voind a se pune la nivelul posițiuneĭ eĭ sociale și pentru aceasta cumpărând equipagiŭ și caĭ, inventând fel de fel de mijloace pentru a'șĭ procura banĭ spre satisfacerea ideilor ce pe fie-care zi concepea și până la fine, neputând atinge scopul încearcă a se sinucide prin revolver, maĭ târziŭ merge prin a desfigura prin vitriol pe domnișoara în cestiune; iată atâtea fapte carĭ n'aŭ avut altă origină decât acea idee fixă, care ca o obsesiune a coprins spiritul și inteligența sa, i-a denaturat bunul simț și sentimente, i-a distrus voința spre un scop util. Condamnat și deținut la Văcăreștĭ, comite fapte noĭ de violență asupra gardianilor sĕĭ, asupra chiar unuĭ magistrat. In celula sa din penitenciar atitudinea sa a fost anormală, căcĭ, aci liniștit, aci gesticulând și văitându-se, aci impulsiv către personalul ce'l supraveghea, aci încercând a se sinucide.

II. Starea presentă:

a) *Examenul fisic.* — M. G., de anĭ 23, de o talie sub-mijlocie, presintă atât pe cran cât și pe față și pe corp, mai multe semne și stigmate de degenerescență. Craniul este mic și circumperența sa abia atinge 480 milimetre. Dolicocefal, ca diametrul antero-posterior 191 milimetre. Regiunea occipitală turtită, fruntea mică. Dentițiunea neregulată cu spațiurĭ interdentare și cu dințĭ Hudșinson. Comisura labială stângă deviată, bolta palativă în formă ogivală; urechile diformate cu lobule rudimentare și cu pavilionul împărțit în două prin prelungirea helixuluĭ până la antelix. Pupila dreaptă maĭ dilatată, imobilă cu reflexul dispărut; iar reflexul laringian considerabil diminuat. Ramura dreaptă a maxilaruluĭ inferior presintă o ușoară deviațiune. Clavicula dreaptă e îngroșată și cu o suprafață neregulată. Cordul în stare de ipertrofie. Vârful bate în al 5-lea spațiŭ intercostal și se constată o ușoară aritmie. In fine plăcĭ de anestesie pe brațul drept și maĭ multe cicatrice scrofuloase. Cele alte funcțiunĭ corporale se împlinesc normal. In resumat constatăm pe de o parte stigmate de degenerescență, ias pe de alta semne nedubioase de sifilis hereditar.

b) *Examenul stăreĭ mentale.* — La prima vedere figura luĭ se presintă serioasă, cam contractată și posomorâtă, atitudinea luĭ aci umilită, aci amenințătoare. Gesturile luĭ nu sunt desordonate, afară numaĭ când o impresiune instantanee saŭ o concepțiune vin să le excitc. In rĕspunsurile ce provocăm prin întrebările noastre se observă acelaș contrast. El respunde uneorĭ voios și direct, altă dată cu ochiĭ în jos, hesită, tace și refuză să ne dea explicațiunile cerute. Facultățile intelectuale propriŭ zis, percepțiunea, ideațiunea, asociațiunea ideilor par că se împlinesc normal, și nicĭ în succesiunea frazelor, nicĭ în emisiunea și pronunțarea cuvintelor nu se observă vre-un obstacol. Indată însă ce se excită, conversațiunea sa, prin succesiunea repede

a sentimentelor variate și contradictorii ce se produc în eul sĕŭ și ce le manifestă apoĭ prin cuvinte, devine aproape incoherentă, ironia, umiliațiunea, rugăciunea, amenințarea, entusiasmul, exaltațiunea se succed și se combin în limbagiul sĕŭ. Judecata este adânc isbită. O impresiune fără importanță, modifică ideile și disposițiunile sale. Asupra împrejurărilor ordinare ale vieţeĭ, emite ideĭ stranii, paradoxale.

Această mobilitate extraordinară în sensibilitatea sa morală ne isbesc cu deosebire în convorbirile noastre. Pe când bine dispus și blând cu noĭ, de odată, pentru un cuvânt pronunțat înaintea sa, saŭ în urma uneĭ amintirĭ care se deșteaptă spontaneŭ în spiritul sĕŭ și fără chiar vre-o legătură cu subiectul conversațiuneĭ, se aprinde, se mânie, pleacă, se luptă cu gardianiĭ sĕĭ, lovește și voește să se dea cu capul de perete, precum s'a întâmplat de două orĭ în fața noastră; apoĭ iarășĭ se calmează și devine accesibil, trecênd ast-fel de la iritabilitate la liniște, de la exaltațiune la depresiune, de la cele maĭ marĭ ilusiunĭ la cea maĭ adâncă descuragiare: de la o veselie nemotivată la o mâhnire până la plâns.

Analisând starea sa morală și afectivă, constatăm că sentimentele nobile sunt pervertite saŭ nimicite. Sentimentul familial este șters: el scrie că, ar fi muiat mânele în sângele tatăluĭ sĕŭ dacă ar fi știut că ast-fel l'ar putea face s'ajungă la ea». Sacrificiile, silințele morale și băneștĭ ce le face mătușa sa pentru a-ĭ ușura posițiunea sunt nesocotite de dânsul. In privința sentimentelor către societatea și semeniĭ sĕĭ, același lucru. Convențiunile sociale 'l lasă indiferent; el este cu totul străin legilor și principiilor morale, admise și practicate de lume, și în privința aceasta cecitatea morală este evidentă. El nu poate aprecia la adevărata lor măsură, gravitatea faptelor luĭ și consecințele lor. El nu'șĭ poate da socoteală de posițiunea sa după faptele petrecute, și nicĭ vr'o reacțiune sănătoasă poate să resulte în sentimentele sale. Din contra el devine pretențios, vanitos, în fața acelora carĭ se apropie de dânsul, în fața supraveghietorilor, magistraților, chiar apărătorilor sĕĭ.

Satisfacțiunea sentimentuluĭ de care a fost cuprins acum 6 anĭ, îĭ domină și instinctele și judecata. Sub influența luĭ este prins de obsesiunĭ ce caută cu orĭ-ce preț să le satisfacă. Cu o tenacitate excesivă idea ce represintă obsesiunea sa el caută a o realisa, fără ca necorectitudinea, absurditatea și ridicolul actuluĭ să deștepte în sufletul sĕŭ simțul moral și facultățile de control. Ar zice cineva că în decursul vieţeĭ sale principiĭ morale, convicțiunĭ sănătoase, spiritul sĕŭ a fost incapabil a elabora. Ast-fel a devenit victima instinctelor și sclavul obsesiunilor sale. De aci și un egoism sălbatec, un orgoliŭ ce denotă multe fapte din viața sa și de care se laudă. (Afișul în termenĭ pompoșĭ a romanuluĭ Aurelia). In contra ideiĭ că ar fi alienat el se revoltă, se mânie, nevoind cu nicĭ un preț s'admiță ca purtarea sa o poate justifica. Această opiniune a altora și condamnațiunea sa le consideră ca acte de persecuțiune, ca niște apăsărĭ injuste ce i se fac.

Satisfacțiunea obsesiunilor de care este cuprins, îl conduce la impulsiunĭ de care nu s'a putut stăpâni nicĭ în penitenciar, nicĭ în fața noastră. Fără o

reflexiune, actul urmează idea și atuncĭ el devine violent și către anturagiul sĕŭ și către el însușĭ.

In mijlocul acestor judecățĭ slabe și a neputințeĭ de a'șĭ birui instinctele și obsesiunile, în mijlocul acesteĭ perversiunĭ a sentimentelor morale și afective, și voința și consciința sunt întunecate. A se decide într'un sens ce i-ar putea aduce liniștea și mângâerea, a'ĭ aduce ușurarea situațiuneĭ sale, el este incapabil. De și îșĭ dă compt uneorĭ de fapta sa, ca manifestațiune a ideiĭ ce naște în spiritul sĕŭ, totuși urmările eĭ, natura eĭ în raport cu convențiunile sociale și cu principiile ce domnesc între oamenĭ rĕmân fără ecoŭ în conștiința sa alterată și aproape nimicită.

In rezumat G. pare logic și fără incoherență în cuvintele sale. Plecând însă de la un sentiment care cu o fixitate nespusă a coprins conștiința sa, el a ajuns la turburărĭ de judecată și de voință, la perversiunea sentimentelor și a afecțiunilor sale, la nașterea unor nouĭ ideĭ fixe la obsesiunĭ variate și prin ele la impulsiunĭ periculoase și finalmente la întunecimea reflexiuneĭ și a conștiințeĭ.

Considerând întregul faptelor culese atât din dosarul instrucțiuneĭ și indirect de la persoane din familia sa, cât și din examenul nostru direct, vedem că ne aflăm în fața unuĭ individ care atât prin stigmatele fizice cât și prin starea sa mintală ce a presentat până la epoca pubertățiĭ, probează o degenerescență fizică și morală și o predisposiție la turburărĭ psychice. Ajuns la epoca critică a adolescențeĭ este prins de un sentiment către o tânără domnișoară, de una din acele stărĭ de conșciință carĭ, când coprind ființe degenerate și predispuse se transformă în ideĭ fixe, conducând pe unele la delirul de persecuțiune, pe altele la delirul de grandoare saŭ de religiune și în unele condițiunĭ chiar la peri-encefalită difusă.

M. G. aparține aceleĭ clase de maniacĭ raționanțĭ saŭ lucizĭ carĭ, deși în aparență logicĭ în mecanismul ideațiuneĭ, sunt excentricĭ, originalĭ, incorecțĭ până la perversiune și victime pasive ale obsesiunilor lor împinșĭ până la crimă. Ilusiunile, interpretațiunile eronate, ideile fixe, obsesiunile, impulsiunile la furt, la sinucidere, la acte de violență, iată în ce s'a desfășurat activitatea fizică și mintală a luĭ G. în timp de 6 anĭ de când prin întâmplare, în etate de 17 anĭ, a întâlnit pe domnișoara S. In tot timpul acesta el a fost incapabil de a controla cugetările și actele sale, a fost lipsit de conștiința urmărilor actelor sale și el a devenit încet și gradat, orgolios, vanitos, monoman și impulsiv. Viața sa în penitenciar n'a modificat starea aceasta. Aci a fost iritabil, violent, copilăros, aci agresiv și cu impulsiunĭ repetate la sinucidere. Lipsit de facultatea de critică și de reflexiune, prada sensațiunilor și a instinctuluĭ transformate și pervertite, G. este un maniac în aparență lucid, dar tocmaĭ pentru motivul acesta e periculos anturagiuluĭ sĕŭ și societățiĭ.

CONCLUSIUNĬ

Din cele maĭ sus descrise, subsemnațiĭ conchidem că: M. G. e un degenerat hereditar, cu foarte multă probabilitate de natură heredo-sifilitică.

El este atins de manie morală, stare pathologică manifestată prin ideĭ fixe, obsesiunĭ și impulsiunĭ, sustrase controluluĭ voințeĭ luĭ.

Ca atare el poate îndeplini acte de acelea care pot constitui un pericol pentru societate, acte, ce par a emana de la voința sa, dar care în realitate nu sunt de cât un efect pasiv al cerebrațiuneĭ sale alterate.

El este un impulsiv, periculos pentru sine și pentru societate, ast-fel că trebue supus uneĭ îndelungĭ isolărĭ speciale de o durată nedeterminată.

ss. Sutzu, Buicliu, Minovicĭ.

Bucurescĭ, Martie, 1897.

Domnul Profesor Obregea consultat de Tribunal cu ocaziunea interziceriĭ luĭ G. a emis împreună cu noĭ următoarea părere:

..... *Vorbirea* luĭ nu presintă turburărĭ în pronunțarea nicĭ legarea cuvintelor. *Scrierea* este destul de bună, sigură și curată.

Starea facultăților mintale presintă multe greutățĭ de observație din causa atitudineĭ dissimulatóre și bizară a bolnavuluĭ, dar atuncĭ această tendință de a simula unele lucrurĭ și a desimula altele, permite a caracteriza tipul mental al individuluĭ în chestiune.

La o examinare banală nu s'ar putea găsi nicĭ o anomalie în funcționarea cerebrală a luĭ M. G., percepțiunile, formarea noțiunilor și asociațiunile obișnuite sunt normale. Memoria bună și facultățile abstracțiuneĭ și ideațiuneĭ maĭ înalte încă se arată bine păstrate. Putem spune decĭ că inteligența este chiar vie. Totușĭ remarcăm că facultățile atice și afective sunt mult pervertite: indiferent pentru tot ce e străin și pentru rudele și amicĭĭ săĭ, el este de un egoism exagerat augmentându-șĭ valórea propriilor calitățĭ și nevăzând de cât interesul și binele sĕŭ în orĭ-ce lucru; pentru acésta îl vedem măgulindu-se saŭ supărându-se în un grad exagerat de tóte acțiunile ce i se adresează după cum îĭ plac saŭ nu.

O altă particularitate și maĭ caracteristică pentru starea mintală a luĭ G. este că actele și decisia sa la o făptuire óre-care se fac în mod *impulsiv*, brusc, fără nicĭ o raționare prealabilă, saŭ în urma uneĭ operațiunĭ mintale care este cu totul falșă și adese-orĭ chiar contrarie interesuluĭ și beneluĭ adevărat al chiar pacientuluĭ precum el însușĭ apoĭ o recunóște. Acésta constitue aceia ce autori numesc «*folie des actes*», (*moral insanity* după autori Englezĭ) și care precum s'a stabilit în timpurĭ maĭ noĭ caracterizează starea mintală a multor degenerațĭ. G. este prin urmare atins de degenerescență mintală, formă particulară de alienațiune, care 'l pune în stare de incapacitate...

MOTIVE DE CASARE

în contra Decisiuneĭ No. 228 pronunțată de Curtea de Apel Secț. III la 21 Martie 1897

I

«*Violarea autorităţeĭ lucruluĭ judecat; de óre-ce odată Curtea prin decisia No. 98 din 10 Februarie a. c. a respins apelul făcut de inculpat, în contra sentințeĭ Trib. No. 169 dată asupra oposițieĭ inculpatuluĭ, nu maĭ putea admite*

apelul aceluiaşĭ inculpat, în acelaş fapt, asupra hotărîreĭ No. 111 dată de Trib. la început în absenţa acestuia».

Intr'adevĕr din art. 183 şi 184 pr. penală se vede că prin simplul fapt al depunereĭ oposiţiuneĭ în termenul şi forma cerută, sentinţa condamnătoare rămâne, «*ca şi cum nu ar fi fost*» iar sentinţa dată asupra oposiţiuneĭ deschide calea apeluluĭ, decĭ, retragerea oposiţiuneĭ nu face apelul inadmisibil.

II

«*Violarea art. 43 proc. pen. comb. cu art. 196 şi 218 proc. civ. de óre-ce «curtea prin închecrea sa din ḑiua de 17 Februarie, ḑi în care s'a luat jură- «mântul experţilor, nu constată, nicĭ formula jurământuluĭ în chestiune nicĭ cel «puţin care este articolul pe basa căruia s'a luat acest jurĕmênt».*

III

«*Curtea comite o eroare gravă de fapt, şi prin acésta violézā art. 57 c. p., când pentru a ajunge să declare iresponsabil pe inculpat, se întemeiază pe consideraţiunĭ indirecte şi strĕine de faptul însuşĭ».*

Intr'adevĕr art. 57 c. p. justifică faptul săvârşit de un individ, numaĭ în casul când se dovedesce, că *în momentul comitereĭ* acestuĭ fapt, agentul nu-şĭ putea da seama de gravitatea faptuluĭ sĕŭ; că starea minţeĭ sale, în acel moment, era în aşa fel că se poate considera ca inconscient.

Or, în fapt, se constată că în ḑiua în care i se respinge recursul în afacere, inculpatul se pune în stare de revoltă în contra agenţilor forţeĭ publice, ameninţând că face omor dacă va fi luat cu sila şi dus la Văcărescĭ, maĭ nainte de a veni D. Sărăţeanu.

In această situaţiune Directorul penitenciaruluĭ aflând că noĭ sântem la Curtea cu Juraţĭ, în loc de a urca etajul până la D. Prim Procuror vine şi ne comunică de atitudinea luĭ G.

Noĭ cunoscând deja din dosarul afacereĭ că inculpatul scrisese cu mâna sa, că la sfârşitul procesuluĭ «*va cere compt*» D-luĭ Sărăţeanu, pe atuncĭ judecătorul Instructor în această afacere.

Cunoscând asemenea că de maĭ multe orĭ, primindu-l la Parchetul nostru pentru a ne adresa diferite reclamaţiunĭ, a fost cuviinsios tot-d'a-una, nerefuzându-ĭ decât ultima cerere prin care ne solicitase a nu-l permuta din Văcărescĭ, în vre un arest central pentru executarea pedepseĭ, am preferit a descinde noĭ la arest şi a evita ast-fel un scandal ce prevedeam în contra D-luĭ Sărăţeanu.

In momentul sosireĭ noastre în pragul uşeĭ arestuluĭ, G. a făcut un gest de surprisă, şi imediat ne întoarce spatele, rĕspunḑându-mĭ «Nu cu Domnia ta vreaŭ să vorbesc, ci cu D. Sărăţeanu».

Am insistat atuncĭ cu binele, ca să-mĭ comunice orĭ-ce ar vrea să spue D-luĭ Sărăţeanu — dânsul refusă din noŭ. Atuncĭ observându-ĭ că aceasta mĕ face să înţeleg că este numaĭ un pretext pentru a aduce acolo pe D. Sără-

ţeanu, dânsul vědându-se demascat şi derutat în planul sěŭ, se întórce brusc şi înaintând un pas, mě loveşte cu aceste cuvinte pronunţate concomitent: *«Dacă vreĭ să ştiĭ ce vreaŭ să-ĭ spuĭ D-luĭ Sărăţeanu iată ce vreaŭ să-ĭ spuĭ»*. Intrebându-l în fine pentru ce m'a lovit dênsul îmĭ rěspunde; că toţĭ sîntem la fel de óre-ce şi eŭ i-am spus că am să-l transfer din Văcărescĭ pentru executarea pedepseĭ.

Acest dialog cunoscut de Curtea întreagă de óre-ce eŭ personal l-am repetat de atâtea orĭ, şi chiar jurnalele l'aŭ reprodus, a făcut convingerea trib. că acest inculpat nu numaĭ că nu era, după cum afirmă Curtea, în stare de iresponsabilitate dar din potrivă păstra în sufletul sěŭ ideia uneĭ rěsbunărĭ în contra parchetuluĭ întreg şi a fostuluĭ sěŭ Jude Instructor în special — că dânsul ţinea absolut să nu se transfere din Văcărescĭ şi aceasta pe maĭ multe motive, ce credem inutil a maĭ detalia.

Este oare aci o dovadă de iraţiune din partea agentuluĭ şi merită el a fi declarat iresponsabil după cum a făcut-o Curtea? Evident că nu.

Dar să relevăm că din dosarul No. 58 al Ministeruluĭ de externe, se constată, că în anul 1894 G. aflându-se în Paris la studiŭ, a fost osândit şi expulzat pentru furturĭ. Că la Nizza, Monte-Carlo şi Triest este urmărit pentru escrocheriĭ nenumărate. — Or, un fur, un escroc nicĭ odată nu a putut fi considerat ca iraţional în actele luĭ, din potrivă aceasta este dovada uneĭ inteligenţe suficient desvoltată.

Din Dosarul afacereĭ S. se constată că urmărind cu încăpăţânare ideia de a lua de soţie pe această domnişoară, a conceput planul ca să o desfigureze şi ast-fel să evite orĭ-ce concurenţă — iar pentru a nu o sluti cu totul; a combinat o serie întreagă de acte pregătitoare, din care se învederează cu desăvârşire, că departe de a nu fi ştiut ce face, el are o putere de inteligenţă cu totul deosebită. Ast-fel:

Modul cum reuşeşte a-şĭ procura vitriolul; cum îl diluéză gradat făcând experienţă pe propriul sěŭ braţ, până ce ajunge la uşoară rănire a pieleĭ şi atuncĭ pregătit cu totul ca cel maĭ cu minte, merge la şosea unde dă atacul cunoscut.

Eĭ bine atuncĭ, Jude Instructor, Parchet, Tribunal, Curte de Apel, în faţa căruia s'a ridicat chestiunea, până şi însăşĭ Inalta Curte de Casaţie, aŭ vědut trecând pe dinaintea lor acest individ, aŭ cercetat faptul, şi nu numaĭ că nimenĭ nu s'a oprit la ideia iresponsabilităţeĭ, dar din potrivă, precugetarea i-a fost recunoscută în sarcină şi maximul pedepseĭ i-a fost dat.

In cursul acestuĭ proces, G. este atât de inteligent încât îşĭ prepară mijlocul ca să evadeze de şi ţinut în celulă şi în fundul arestuluĭ. Celula este lăsată deschisă şi ese prin seria întreagă de porţĭ, gardienĭ şi soldaţĭ în dĭua judecăţiĭ, unde spre culmea batjocoreĭ se înfăţişează singur, mărturisind tuturor, că a vrut să arate de ce este capabil.

Acum cu ocasia afacereĭ de ultragiŭ, fiind adus arestat în faţa tribunaluluĭ, mărturiseşte faptul, asistă la ascultarea martorilor confirmând declaraţiunile unora dintr'ênşiĭ iar la urmă cere amânarea pe motiv că nu are apă-

rător. Când însă trib. îĭ refuză acéstă cerere el face o a doua, care singură ar fi de natură a dovedi starea inteligenţeĭ sale.

Intr'adevăr convins că tribunalul e dispus a-ĭ aplica o pedépsă severă, caută o amânare cu orĭ-ce chip, şi atuncĭ protestează contraforţeĭ cu care este adus, şi cere să i se recunoască dreptul de oposiţie refuzând de a spune ceva în apărarea s̆a; tribunalul îĭ permite a se retrage şi-ĭ acordă dreptul de a face oposiţie.

Asupra oposiţieĭ vădând în faţa sa aceiaşĭ judecătorĭ, refuză de a se judeca, declară că-'şĭ retrage oposiţia, pentru a merge în apel.

Iar acest inculpat nu numaĭ că ştia ce face şi premeditează maĭ tot ce vrea să execute. Memoria faptelor sale o păstrează întreagă asupra tot ce a făcut, 'şĭ dă bine seama de tóte delictele comise atât în ţară cât şi din streinătate. Mărturisesce tot ce crede în interesul sĕŭ, neagă ceia ce vede că-ĭ este desavantagios, şi regretă atuncĭ când vede că nu maĭ are alt-ceva de făcut.

Ast-fel în cursul judecăţeĭ acestor afacerĭ, se vede în dosar diferite scrisorĭ petiţiĭ, memoriĭ scrise şi subscrise de mâna sa proprie; ar fi de ajuns a se observa stilul şi curenţa ideilor, precum şi legătura reclamaţiunilor sale cu actele şi faptele relative, pentru a se ajunge la o soluţiune opusă aceleia la care ajuge decisia Curţeĭ.

Intre aceste petiţiĭ se găsesc la fila 33 în dosarul No. 164/97 al trib. secţ. II, petiţia prin care propune martorĭ în scop de a obţine o amânare în diua oposiţiuneĭ şi prin care arată că regretă faptul săvârşit asupră-mĭ. Asemenea în dosarul Curţeĭ No. 152/97 se află scrisoarea prin care ne solicită o audienţă, în scop de a ne exprima regrete; Ambele aceste acte dovedesc că îndată ce dênsul se convinge că lucrurile aŭ eşit alt-fel de cum a crezut în planul sĕŭ de la început caută să repare. Or, acestea nu este resultatul uneĭ inteligenţe ordinare precum nicĭ a uneĭ stărĭ de minte demnă de a fi judecătoreşte declarată ca iresponsabilă de tot ce a făcut până în present, dupĕ cum susţin experţi şi cu dânşiĭ Curtea însăşĭ.

Dar în fine comisiunea Medico-Legală, adoptând şi trecând şi curţeĭ convingerea sa, că G. este un criminal născut, a introdus pentru prima oară în faţa coduluĭ nostru penal, teoriile şcóleĭ noĭ Italiene, numită şcóla Lombrosiană pe care astă-dĭ o combate toată lumea specială şi ca deosebire magistratura penală a lumeĭ întregĭ.

Anecsăm încă originalul scrisoreĭ pe care G. a găsit cu cale a adresa D-luĭ Minovicĭ Medic-Legist, îndată după depunerea raportuluĭ în cestiune, şi prin care 'ĭ mulţumesce că l-a scăpat cu acest mijloc, de o pedeapsă, care dice dênsul i se dăduse «cu prca mare uşurinţă».

Din tóte acestea se vede grava eróre în care a cădut Curtea şi prin care a violat textual art. 57 c. p.

Pentru tóte aceste motive:

Cerem casarea Decisiuneĭ No. 228 97 a curţeĭ secţ. III.

(s.) S. Stătescu.

INALTA CURTE DE CASAŢIE ŞI JUSTIŢIE

Secţia III. No. 280.

S'a luat în cercetare recursul făcut de D-nul Procuror General al Curţeĭ de Apel din Bucurescĭ contra aceleĭ decisiunĭ aceleĭ Curţĭ S. III No. 225/97 în causa luĭ M. G.

In presenţa inculpatuluĭ prin D. Cancicof,

S'a citit raportul făcut în causă de către D. Consilier R. N. Oprescu.

S'a ascultat citirea motivelor invocate de D. Procuror General al Curţeĭ de Apel.

D. Cancicof în combaterea motivelor.

D. Procuror General G. Filiti în conclusiunĭ.

Deliberând,

Asupra primuluĭ mijloc de casare:

Violarea autorităţeĭ lucruluĭ judecat, de óre-ce odată ce Curtea prin decisia No. 98 din 10 febr. a. c. a respins apelul făcut de inculpat în contra sentinţeĭ trib. No. 169 dată asupra oposiţieĭ inculpatuluĭ nu maĭ putea admite apelul aceluiaşĭ inculpat, în acelaş fapt, asupra hotărâreĭ 111 dată de trib. la început în absenţa acestuia.

Avênd în vedere decisia supusă recursuluĭ,

Avênd în vedere că se constată din lucrările aflate în dosar că M. G. a fost condamnat în lipsă de trib. Ilfov la 5 anĭ închisóre pentru delictul de lovire săvârşit asupra procuroruluĭ General al Curţeĭ de Apel. Că în contra acesteĭ sentinţe numitul făcênd oposiţie şi la ḑiua înfăţişăreĭ declarând că o retrage, trib. prin sent. No. 169/97 a luat act de această declaraţie; că în urmă declarând apel în contra sent. trib. nu a făcut de cât a lua act de declaraţia de retragerea oposiţieĭ, a respins apelul ca neadmisibil.

Că în fine în ḑiua de 10 februarie, G. a declarat apel în contra sent. cu No. 111/97 prin care se găsea condamnat la 5 anĭ închisóre.

Considerând că întru cât Curtea de Apel stabilesce că numitul era încă în termen de a face apel în contra primeĭ sentinţe condamnatóre şi de óre-ce s'a constatat că acest apel a fost regulat şi în termen întrodus, cu drept cuvînt Curtea de Apel l'a declarat admisibil şi a procedat la judecarea luĭ în fond.

Că ast-fel fiind mijlocul de casare este neîntemeiat.

Asupra mijloculuĭ al III.

Curtea comite o eroare gravă de fapt şi printr'acésta violează art. 57 c. p. Când pentru a ajunge să declare iresponsabil pe inculpat, se întemeiază pe consideraţiunĭ indirecte şi strĕine de faptul însuşĭ.

Considerând că Curtea de Apel pentru a decide că G. să găseşte în stare de perderea usuluĭ raţiuneĭ prin cause independente de voinţa sa şi pentru a-l declara ast-fel neresponsabil de faptul de agresiune ce i se imputa asupra persóneĭ D-luĭ Procuror General al Curţeĭ de Apel *îşĭ formează convingerea*

sa nu numaĭ din actul de expertisă medicală, ci din o serie de alte fapte și împrejurărĭ, din complexul cărora Curtea îșĭ formézā pe depliu convingerea de iresponsabilitatea numituluĭ:

Că dar întru cât acest mijloc de casare se referă la cestiunĭ de fapt lăsate de legiuitor la suverana apreciere a judecatorilor de fond și acest motiv are a fi respins ca neîntemeiat.

Considerând că în cât privesce mijlocul al II-lea, ivindu-se divergență de opiniunĭ, rămâne ca acest mijloc să fie discutat în complectul prevĕḑut de art. 22 din legea organică a acesteĭ Curțĭ.

Pentru aceste motive
CURTEA
In numele legeĭ,

Respinge recursul făcut de Procurorul General al Curțeĭ de apel din Bucurescĭ contra decisiuneĭ aceleĭ Curțĭ S. III No. 225/97 în cât privește mijlocul I și III.

Iar în privința mijloculuĭ al II-lea ivindu-se divergință de opiniunĭ, rĕmâne a fi discutat din nou în complectul prevĕḑut de art. 92 din legea organică a acesteĭ curțĭ.

Dată și pronunciată în ședință publică la palatul Justieĭ din Bucureștĭ astă-ḑĭ 20 Maiŭ /97.

INALTA CURTE DE CASATIE ȘI JUSTITIE

Secț. II. No. 351

Complectându-se curtea conform art. 22 din legea sa organică s'a luat în cercetare recursul făcut de Procurorul General al Curțeĭ de Apel din Bucurescĭ contra decisiuneĭ aceleĭ Curțĭ Secțiunea III cu No. 225/97 în causa luĭ, recurs asupra căruia s'a ivit divergința de opiniunĭ prin decisia acesteĭ Curțĭ cu No. 280/97 în ce privesce al II mijloc de casare.

In presența inculpatuluĭ:

S'a citit raportul făcut în causă de D. consilier R. A. Opreanu cum și motivul rĕmas în divergență.

D. Procuror General în conclusiunĭ.

Deliberând

Asupra mijlocului al II-lea de casare rĕmas în divergință.

Este adevărat că Curtea prin decisiunea sa din urmă atestă că această formalitate s'a îndeplinit conform art. 43 pr. pen. însă această atestare așa de târḑie nu poate acoperi vițiul unuĭ act de procedură care trebuia să aibă dovada sa, în încheerea făcută de Curte în aceiașĭ ḑi chiar.

In al II-lea rând chiar această decisiune este dată cu violarea dispozițiunilor imperative ale art. 192 pr. pen. de óre-ce în loc de a fi redactată și subscrisă de judecător chiar în aceiașĭ ḑi ea nu este alcătuită de cât după

ḑiua de 24 Martie (v. adresele No. 2788 şi 2819 cum şi resoluţiunile ce poartă cum şi conceptul adreseĭ No. 3076 din 29 Martie a. c.)

In fine chiar dacă jurământul s'a prestat în conformitatea art. 43 pr. pen. încă nu este complect de óre-ce nu se indică dacă experţiĭ aŭ îndeplinit şi prescripţiunile cerute de art. 197 şi 218 proc. civilă în ce privesce chestiunea de a se sci, dacă experţiĭ aŭ jurat pe S-ta cruce saŭ numaĭ pe onóre şi consciinţă dupĕ cum prescrie art. 43 pr. penală în materie de informaţiunĭ preliminariĭ.

Considerând că Curtea de Apel pentru a declara pe G. iresponsabil de faptul de agresiune săvârşită contra Procuroruluĭ General al Curţeĭ de Apel din Bucurescĭ anume că n'are usul raţiuneĭ, *îşĭ formează deplină convingere de acéstă stare a inculpatuluĭ din o serie de fapte şi împrejurărĭ arĕtate şi numaĭ în urmă, ca un adaus la aceste fapte menţionează curtea şi de părerea medicilor experţĭ cuprinşĭ în raportul lor.*

Că întru cât decisiunea Curţeĭ se susţine pe aceste consideraţiunĭ şi împrejurărĭ de fapt, mijlocul de casare s'ar putea respinge ca fără interes.

Considerând de altmintrelea că se constată chiar prin procesul-verbal al audienţeĭ curţeĭ că mediciĭ experţĭ aŭ prestat jurămêntul, fără într'adevăr să se indice art. 43.

Că însă decisia însăşĭ a Curţeĭ supusă recursuluĭ constată că, eĭ aŭ prestat jurămêntul conform art. 43 cod. proc. pen. ast-fel că şi din acest punct de vedere mijlocul de casare are a fi respins.

Pentru aceste motive

CURTEA

In numele legeĭ

Respinge recursul făcut de Procurorul General al Curţeĭ de Apel din Bucurescĭ contra decisiuneĭ aceleĭ Curţĭ S. III cu No. 225/97.

Dată şi pronunţată în şedinţă publică la palatul justiţieĭ din Bucurescĭ adĭ 17 Iunie 97.

NB. In momentul de a pune sub presă memoriul nostru, vedem lipit pe zidurile capitaleĭ alăturatul anunciŭ.

Nu credeam ca prevederile noastre să fie aşa de curînd realizate. Citirea acestuĭ anunciŭ ne dispensează de orĭ-ce alte comentariĭ.

DIN SUFERINŢELE MELE

1) Domnul fost procuror Hamangiu, actual judecător de instrucție, însoțit de un alt domn magistrat, visitând pe Georgescu în carcera sa și dând ordin a i se scóte fiarele de la mâini, de la gât și de la picióre, ordin executat momentan, pentru a fi călcat în picioare o oră maĭ târḑiŭ și făcênd pe acest nenorocit ca două săptămînĭ întregĭ ḑi și nópte, să stea cu capul la vîrful piciórelor, neputênd lua o altă posiție din causa lanțurilor carĭ eraŭ strânse cu multă îngrijire și inimă neagră de D-nu Dănescu, inspectorul închisoreĭ Văcărescĭ.

In ḑiua de 15 Martie va apare:

2) D-nu advocat Petre Sfetescu, însoțind pe matușa luĭ Georgescu, asistând la o tristă scenă, când el din desperare îșĭ sdrobea fruntea și capul cu fiarele de la mâinĭ (pórtă încă și aḑĭ acest nenorocit, semnele acestor funeste acte de disperare). Imediat după acésta D-nu advocat Sfetescu s'a dus la Direcția generală să spună halul în care l'a găsit și să céră scóterea luĭ din carceră și scóterea fiarelor.

MISTERELE

ATENTATULUI DE LA ŞOSEA

PUBLICATE DE ÎNSU-ŞI VICTIMA

MICHAIL GEORGESCU

3) Mătușa luĭ Georgescu, însoțită de D-nu advocat Emanoil N. Antonescu stă îngenuchiată pe paele pe carĭ lâncezesce nenorocitul sĕŭ nepot într'o umedă și fiorósă celulă din casa de nebunĭ. (Chiar a doua-ḑi, indignat la vederea acestor suplicii ce înduram, D-nul advocat Antonescu a dat publicitățeĭ un articol relativ la acésta, apărut în ziarul «Adevĕrul» din 1 Iulie 1898.

15 Martie 1892; O înlănțuire de peripețiĭ dramatice; scene de viață trăită; o serie de intrigĭ ce se ascund sub învelișul rece al convenințelor sociale; încercare de sinucidere saŭ simulație? Vênătóre de zestre saŭ pasiune órbă? Adevĕrul, relativ la faptele mele din Paris și Monte-Carlo. Bizară coincidență între purtarea justițieĭ franceze în afacerea Dreyfus și purtarea justițieĭ române în afacerea Georgescu; Criminale și oribile suferințe îndurate de mine în Văcărescĭ și Casa de nebunĭ

Publicarea acestor memoriĭ este basată pe probe palpabile, acte și certificate

De vîndare la tóte librăriile și chioșcurile

APARE IN FASCICOLE

10 BANI NUMĔRUL 10

4) Michail Georgescu într'o celulă din Văcărescĭ în cămașa de forță și legat încă și cu frânghie de picióre, i se dă cu lingura de către gardianul Mihaĭ Ión, fasole rece cu pâine négră în **ZIUA DE PAŞTE** a anuluĭ 1897!!...